

GÖTATRÄNGAREN

Tidning för Göta Trängregemente och Kamratförening

Pris 20 kr

Maj

2003

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Göta Trängregementets och dess kamratföreningar i Skövde och Göteborg.

Adress: T2, Box 602, 541 29 SKÖVDE. Tel 0500-46 50 00.

E-post: gotatrangaren@t2.mil.se

Postgiro 9 58 82-7.

Redaktör och ansvarig utgivare

Ulf Floberg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida	1	Chefen har ordet	32	Hälsningar från Kosovo
	3	Från redaktören	32	Kvartermästarutbildning
	4	Personalia	33	Nostalgi T2
	5	Reservofficersinformation	34	Regementets dag
	6	Födelsedagar	35	Besöksdag i fält
	7	Sommarkaffe	36	Blivande Bistandsingenjörer
	7	Evenemangstips	38	Utbyte med Danmark
	8	Reservofficer vid T2	40	Ett år med Tjejklubben
	9	Försvarsmaktens Personaldirektör	41	Utbildning i Baltikum
	10	Utbildningsåret	41	Garnisonsmuseet
	12	Kamratförenings årsmöte	42	Goldwing besöker museet
	14	Kamratföreningens resa till Nora	43	Lastning på järnväg
	15	In Memoriam - Gunnar Nilsson	44	ÖB besöker T2
	16	Högvaktsåret	45	In Memoriam - Carl-Axel Carlsson
	17	In Memoriam - John Naréus	46	O-ringen
	18	Generationsvakten	47	Trafikdirigering vid O-ringen
	19	Träff efter 50 år	47	Försvarsutskottet besöker T2
	20	IS 1 1967	48	Julhögtid
	21	Försvarsministern besöker T2	49	Jullunch
	22	Minnen från Kosovo	50	Lillejul
	25	GIA besöker T2	51	Mobilt bad
	26	Funktionsmöte vid T2	52	Bilder från skinkskjutningen
	28	HMK besöker T2	53	Kaffe med utmärkelser
	28	In Memoriam - Claes-Gösta Palm	54	Slutövningen, "Operation Värld"
	29	Eva Nilsson, ny informatör vid T2	55	Sista uppställningen
	30	Internationell verksamhet	56	Förplägnadsofficersutbildning
			57	Inför försvarsbeslutet

Omslagsbilder

Framsida: Berndt Wennebrink

Baksida: Berndt Wennebrink

Redaktionen har under året bestått av:

Ulf Floberg (Redaktör)

Stefan Ekroth (Text och layout)

Thomas Holmberg (Bild och layout)

Chefen har ordet

Jan Persson

Bäste Götaträngare,

Fem år har gått sedan jag blev chef för regementet och ordförande i vår kamratförening. När jag tillträdde som kårchef våren 1998 var framtiden för förbandet och framförallt den funktion vi företräder högst osäker. Utbildningen var inriktad enbart mot förband för stöd- och förstärkningsnivån och ett nationellt storskaligt invasionsförsvar. Utvecklingen alltsedan dess har emellertid gått i en helt annan riktning. Antalet anställda och antalet värnpliktiga har mer än fördubblats. Vår uppgift och vårt ansvar i det nya försvaret är tydlig och inte minst efterfrågad. Vår verksamhet präglas av framtidstro och optimism. Regementet har tagit ett helhetsansvar för ledning, utveckling och utbildning av alla kvalificerade underhålls- och sjukvårds-förband samt transport- och trafikenheter till insatsorganisationen. Jag anser också att vi lever upp till de förväntningar som detta medför.

Flera faktorer har medverkat till dessa förändringar. Här vill jag först nämna den anställda personalen, som helhjärtat och samlat ställt upp bakom den inriktning, som jag lade fast för regementet i samband med omstruktureringen år 2000. Vi har etablerat en kompetens inom

logistikfunktionen som behövs och vi är ledande i den fortsatta utvecklingen av densamma. Arméns ökade övningsverksamhet är den andra faktorn som har haft en stor betydelse för vår utveckling. Genomförda större samordnade stabstjänstövningar och fälttjänstövningar i brigad och divisions ram har under senare år lyft fram betydelsen av en väl fungerande logistik för att säkerställa insatsförbandens stridsvärde och uthållighet. Den övningsverksamheten har också gett oss goda möjligheter att utbilda och öva våra chefer med staber och förband. Det tredje förhållandet jag vill lyfta fram är vårt utökade internationella engagemang, som har fått betydelsen av logistik att komma i dager. Det är enligt min mening inte möjligt att planera för en sådan omfattande internationell verksamhet, som för närvarande görs, utan att samtidigt även bygga upp en logistikorganisation, som kan stödja insatserna. Jag uppfattar också att så kommer att ske.

Nästa år kommer riksdagen återigen ta ställning till fortsatt utformning av vårt försvar. Förra försvarsbeslutet – år 2000 – medförde som bekant omfattande förbandsindragningar och en omstrukturering av organisationen. Ominriktning från ett invasionsförsvar till ett flexibelt insatsförsvar betecknades vid den tidpunkten som den största

förändringen i modern tid. Arbetet med att utforma underlag för kommande beslut pågår både inom Försvarsmakten och på den politiska nivån. Militärt angrepp – i alla dess former – från en stat mot Sverige bedöms av ansvariga politiker som osannolikt under minst en tioårsperiod. Mycket pekar därför på att utvecklingen mot en mindre insatsorganisation, men med en högre beredskap och bättre kvalitet kommer att fortsätta. En inriktning som jag personligen bejakar. Kraven på att kunna delta i internationella insatser tillsammans med andra nationer kan istället komma att bli det som dimensionerar vår fortsatta utveckling. Det är dock för tidigt att dra några slutsatser eller redovisa konsekvenser för regementets verksamhet. Jag anser att regementet har rätt förutsättningar för att i nästa steg kunna vidareutvecklas mot ett försvarsmaktsintegrerat utbildnings- och kompetenscentrum för logistik. Detta kommer också att bli mitt budskap inför försvarsbeslutet och till de beslutsfattare som besöker oss i Skövde.

Årets grundutbildning av värnpliktiga avslutades med arméövningen Våreld på övningsområden runt Vättern. Värnpliktiga från regementet tillsammans med delar från Norrlands trängbataljon organiserades i en underhållsbataljon med uppgift att understödja övriga enheter om totalt 7 500 man, 320 stridsfordon och 2 000 övriga fordon. Övningen ställde stora krav på våra underhålls- och sjukvårdsförband, som fick en bra slutövning. Personal från regementet fick också den stora uppgiften att samordna alla transporter inom landet. Jag konstaterar med tillfredsställelse att alla fått mycket beröm för sina insatser. Våreld gav oss också många erfarenheter att utnyttja i utvecklingsarbetet med framtida logistiksystem. Jag vill i detta sammanhang lyfta fram våra värnpliktiga, som gör ett mycket bra arbete. De är engagerade och motiverade. Rätt utbildade fungerar våra förband väl. Det är viktigt för vår funktion att få öva tillsammans med andra, med större förbandsmängder, inom brigad och divisions ram. Jag anser att detta borde ske varje år och inte som nu vartannat år för att vi skall kunna upprätthålla systemförståelse och kompetens inom främst officersskåren.

Regementets internationella verksamhet tar en allt större andel av främst våra personella resurser i anspråk. Flera officerare har under det gångna året tjänstgjort på Balkan samt i Mellersta Östern och Afghanistan. Vi har dessutom i utökad omfattning deltagit med personal i internationella övningar och

med lärare och elever vid kurser i utlandet. Utbildningen av svensk personal till den nordiska logistikbataljonen genomförs i år efter åldersklassens utryckning och kommer att engagera hela regementet. Det är glädjande att flera av våra anställda frivilligt anmält sig till förbandet och det är viktigt för mig att tjänstgöring i de förband som står i beredskap för internationella insatser och annan utlandstjänst blir en naturlig del av den anställda personalens arbetsuppgifter. Jag har också föreslagit att värnpliktiga utbildas direkt mot placering i logistikbataljonen efter genomförd grundutbildning. För att kunna göra detta behövs dock förändringar i våra uppgifter och regelverk i nästa försvarsbeslut. Inom ramen för vår internationella verksamhet har även samarbetet med Danmark, Norge och Finland utökats. Kontakter med logistikföreträdare från dessa länderna har numera blivit en naturligt inslag i vår verksamhet.

Från och med denna utgåva utgör Götaträngaren både ett medlemsblad för kamratföreningen och en förbandstidning för regementets anställda yrkesofficerare, reservofficerare och civila personal samt värnpliktiga under utbildning. Det innebär att läsarkretsen har breddats och att innehållet i tidningen anpassats mot detta. Det är viktigt för mig att kamratföreningens medlemmar fortfarande känner igen sin tidning, men också att nya läsare skall finna innehållet intressant och läsvärt. Kamratföreningen har fortsatt en mycket stor roll som traditionsbärare och att befrämja ett gott kamratskap mellan alla "götaträngare" i aktiv tjänst vid regementet eller tidigare anställda och värnpliktiga.

Avslutningsvis vill jag tillönska alla en skön sommar och en välförtjänt ledighet. Regementets uppgifter hade inte kunnat lösas utan den anställda personalens medverkan. Den positiva utveckling som jag beskrivit är Er förtjänst och utan Ert engagemang hade den inte varit möjlig att uppnå. Regementets dag genomförs i år den 27 september. Traditionsenligt genomförs besöksdag för anhöriga till de värnpliktiga, uppvisningar och soldaterinran. Kamratföreningarna från våra nedlagda trängförband och Trängklubben inbjuds att delta. Det är min förhoppning att så många som möjligt från vår kamratförening och anställda deltar samt att tidigare värnpliktiga återvänder.

Trevlig sommar och väl mött i höst !

Från Redaktören

Ulf Floberg

Den här gången känns det ovanligt trevligt att trycka på tangenterna. Det händer så mycket positivt på Göta Trängregemente. Det pågår en intensiv anpassning till den "nya Försvarsmakten" och såväl ny materiel som nya metoder prövas och utvecklas. Även personalen utvecklas, både som yrkesmän och som människor. Nytänkande införs i takt med ny materiel och nya uppgifter. Utvecklingen rullar framåt i en rasande fart och det är faktiskt svårt ibland för en gammal Redaktör att hänga med i alla svängar.

Glädjande nog så rullar också utvecklingen i Kamratföreningen framåt, om än kanske inte riktigt i ett rasande tempo, men ändå. Allt oftare får jag telefonsamtal, brev och E-post från både äldre och yngre människor som är, eller vill bli medlemmar i föreningen. Grenarna sträcker sig ut över hela landet och även till en och annan som nu bor utomlands. Det är väldigt trevligt med alla som hör av sig på olika sätt. Glädjande är också att föreningen numera har kommit igång med en del aktiviteter. Jag tänker då mest på de resor och kulturella besök som företagits i Kamratföreningens regi. Jag är med säkerhet inte ensam om att tycka att detta är mycket trevligt.

För Dig som varit med tidigare är denna tidning lite speciell genom att den nu för första gången utges

i färgtryck. Detta är ett resultat av att GÖTATRÄNGAREN nuförtiden även är en förbandstidning för regementet. Även på den här fronten rullar utvecklingen alltså framåt. Det är beslutat att vi skall testa med färgtryck den här gången och sedan utvärdera vad Ni läsare tycker. Vi har med anledning av färgtrycket också förändrat tidningens omslag till ett, som vi tycker, är mera "renare" och, som vi tror, mera ligger i tiden. Vi hoppas dock att Du som tillhör de trogna läsarna skall känna igen Din tidning. Hör gärna av Dig med synpunkter.

Jag vill passa på att tacka alla Er som bidragit till att denna tidning har kunnat ges ut, nämligen Ni som har medverkat ekonomiskt, eller genom att inkomma med artiklar och foton, eller kommit med uppslag och idéer. – Förresten tror jag, att ännu fler är lite kunniga med pennan eller vid tangentbordet... Ni är alla välkomna med bidrag i såväl stort som smått.

Vi som har "knåpat ihop" denna utgåva av GÖTATRÄNGAREN hoppas att Ni skall tycka att det är en läsvärd skrift och att den innehåller fina bilder. Det är vår förhoppning att Ni skall tycka att tidningen, precis som regementet, har anpassats för att bättre passa in i den "nya Försvarsmakten".

Trevlig läsning!

Personalia

Kent Johansson

Utnämningar

Till *överstelöjtnant* har 2002-04-01 utnämnts Håkan Rapp

Till *major* har utnämnts 2002-06-19 Fredrik Gustafsson

Till *löjtnanter* har utnämnts 2002-06-01 Lina Andersson, Lukas Johansson, Per Magnusson

Till *fänrikar* och anställning i Försvarsmakten har utnämnts 2002-06-19 Erika Carlsson, Jonas Bondesson, Rickard Thörn, Björn Andersson, Dennis Löfvenborg, Magnus Hammar, Martin Albansson, Rickard Sveder

Till *reservofficersmajor* har utnämnts 2002-13-13 Mikael Klein

Utmärkelsen NOR

Vid högtidligheter i samband med sommar och julkaffe har kn Jan Strandh, kn Peder Eriksson och övlt Jan-Håkan Otterberg erhållit NOR efter 30 års anställning i Försvarsmakten.

Rekrytering

Glädjande kan konstateras att vi fyller våra 17 elevplatser till yrkesofficersprogrammet 2003-2005 samt 3 aspiranter till reservofficersprogrammet 2003-2004.

Nyttillkommen personal

Eva Nilsson från civil verksamhet till Infoavd 2002-10-21

Carina Karlsson från civil verksamhet till Perssekt 2002-10-14

Lt Anders Ersson från Amf 4 till GU bat 2002-05-06

Fk Kristin Askonius från F 17 till GU bat 2003-01-01

Kn Christer Wikström från MSS till Eksekt 2002-06-01

Kn Thomas Kihlström från P 4 till GU bat 2002-07-01

Lt Fredrik Holmgren från P 4 till GU bat 2002-07-01

Peter Danielsson från FMLOG till Trafikskolan 2002-08-01

Utlandstjänstgöring

Trängofficerare är efterfrågade till internationell tjänstgöring och som vanligt har många T2-officerare varit eller är ute i internationell tjänst.

Öv Jan Persson KOSOVO

Öv Staffan Olesen KOSOVO

Övlt Lars Fallander KOSOVO

Övlt Lennart Kroon KOSOVO

Övlt Otto von Krusenstierna (Afganistan)

Mj Tore Fries PFP SOC (USA)

Mj Peter Lantz PFP SOC (USA)

Mj Magnus Heed Mellersta Östern

Mj Anders Johansson (Afganistan)

Kn Stefan Sahlström KOSOVO

Lt Tobias Hörnqvist KOSOVO

Lt Markus Gannerud KOSOVO

Lt Claes-Göran Pettersson KOSOVO

Lt Andreas Simon KOSOVO

Lt Anders Eriksson KOSOVO

Lt Lina Andersson KOSOVO

Kn Stefan Sahlström KOSOVO

Avgångar

Avgångar med SP

Övlt Peter Alf 2002-01-01

Mj Håkan Nyström 2002-02-01

Kn Christer Schön 2002-03-01

Övlt Torolf Nilsén 2002-04-01

Kn Johnny Asp 2002-04-01

Kn Gunnar Kejnäll 2002-05-01

Övlt Börje Bengtsson 2002-07-01

Lt Stig Stieberth 2002-07-22

Mj Rolf Einarsson 2002-09-01

Övlt Göran Nordström 2003-01-02

Övlt Stig Herrmann 2003-04-01

Övlt Nils Olof Johansson 2003-04-01

Kn Wejne Molin 2003-05-01

Mj Kent Johansson	2003-05-01
Mj Rolf Berg	2004-03-01
Lt Christer Cunow Ö	2004-06-01
Övlt Lars Fallander	2004-06-01

Övriga avgångar

Lt Håkan Nilsson 2002-04-15 till MD N
 Lt Ulf Anderberg 2002-07-01 till F 7
 Mj Niclas Wallin 2002-07-01 civil
 Övlt Bengt-Åke Sundelin 2002-08-06 civil
 Mj Fredrik Sandström 2002-10-01 till FMHS
 Kn Kent Josefsson 2002-12-01 till MSS Kvarn
 Mj Joakim Hellström 2003-01-01 civil
 Övlt Claes Elvhammar 2003-04-01 civil

Reservofficersinformation

Peter Dahlqvist

Reservofficersutbildning

Den 6 maj till 8 maj 2002 genomfördes reservofficersutbildning på T 2. Det var personal placerade på UH-bataljonerna och Operativa transportbataljonerna som kallats in. 61 av 78 kallade deltog under de tre dagarna. Programmet var blandat där huvuddelen av tiden leddes av respektive förbandschef med bl.a insatsorganisationsvärdering och Mobplanläggning.

Ett guidad besök på muséet samt förevisning av ny mtrl ingick också i programmet. Dagarna avslutades med tips och förslag inför kommande träffar. I nuläget finns inte någon motsvarande träff inplanerad.

Tjänstgöring vid T 2

Under året har vi fått hjälp av våra duktiga reservofficerare i utbildningsarbetet. Totalt har 13 reservofficerare tjänstgjort i GRO.

Vi tackar för ett mycket gott arbete!

Vill också passa på tillfället att understryka vårt behov av hjälp framöver i utbildningsarbetet.

Nya reservofficersprogrammet

Nu har det nya reservofficersprogrammet (ROP) införts. Inför kommande utbildning 2003 har T 2 tre ROP-aspiranter och inför de närmaste åren fyra platser per år.

Utbildningsgången är i stort enl. följande: en förberedande utbildning med start i maj med syfte att få en så bra grund som möjligt att stå på inför programstart

i augusti. Där vidtar en 40 veckor lång utbildning varefter eleverna blir utnämnda till fänrikar. Därpå följer det så kallade fänriksåret. Dvs de tjänstgör på T 2 ett år alternativt kombinerar med utlandstjänstgöring och därefter är utbildning och praktik klar och RO/Fk erhåller 2 prisbasbelopp. Under fänriksåret utbetalas befattningslön. Möjlighet att förlänga tjänstgöring finns.

Avtalsnytt

RALS 2002 – 2004 steg 1 gäller från 2002-04-01 och innebär i huvudsak följande:

Befattningsnivå i KRO individuell lön:

Nivå	Belopp
3	28.100
4	25.100
5	21.400
6	19.400
(Fänrik 1-3 år)	16.300

Övrigt

Som vanligt löper ett antal avtal ut främst vid årsskiftet. Jag kommer att kontakta Er för att klara ut eventuell förnyelse av avtalen. Det innebär att Ni som nu inte har, eller är planerade för, en befattning i insatsorganisationen kommer att erbjudas ett 0-avtal dvs utan tjänstgöringsskyldighet.

Har Du frågor och funderingar är Du som vanligt välkommen att kontakta mig.

Tfn: 0500- 46 52 06, peter.dahlqvist@t2.mil.se

Födelsedagar 2003-07-01--2004-06-30

Lt	Per Wikholm	03-07-10	50 år
RO/Kn	Jakob Thomasson	03-11-01	50 år
Mj	Peter Wase	03-12-27	50 år
Mj	Thomas Hilding	04-01-06	50 år
Övlt	Håkan Rapp	04-02-03	50 år
RO/Lt	Ronny Swensson	04-02-03	50 år
RO/Kn	Magnus T:son Dahl	04-02-15	50 år
RO/Kn	Sven Björk	04-02-26	50 år
RO/Kn	Leif Nyberin	04-03-27	50 år
RO/Kn	Hans Elfsten	04-04-10	50 år
Kn	Bernt Evaldsson	04-04-18	50 år
Lt	Arne Svanberg	04-05-01	50 år
Vårdlärare	Christina Lindblad	04-05-30	50 år
RO/Kn	Jan-Erik Einarsson	04-06-07	50 år
RO/Kn	Fredrik U:son Trolle	03-07-06	60 år
RO/Kn	Lars-Erik Johnsson	03-07-18	60 år
RO/Kn	Mats Hallsund	03-08-10	60 år
FA/Övlt	Stig Herrmann	03-09-01	60 år
RO/Kn	Leif Andersson	03-09-07	60 år
RO/Kn	Jan-Ove Hallgren	03-11-05	60 år
Mj	Lars-Gunnar Sjöström	03-11-15	60 år
RO/Kn	Mats Bergman	03-12-17	60 år
RO/Kn	Gunnar Grönkvist	03-12-18	60 år
RO/Övlt	Tore Månsson	03-12-28	60 år
RO/Kn	Claes Kristensson	04-01-11	60 år
RO/Övlt	Hans Almroth	04-01-20	60 år
RO/Kn	Ulf Magnusson	04-02-19	60 år
RO/Mj	Nils-Olof Fagerström	04-02-28	60 år
RO/Kn	Anders Selander	04-03-22	60 år
RO/Kn	Bo Markulf	04-03-29	60 år
RO/Kn	Göran Söderlund	04-04-03	60 år
RO/Kn	Hasse Nordström	04-04-04	60 år
RO/Kn	Anders Sternö	04-04-15	60 år
RO/Kn	Carl Törnqvist	04-04-27	60 år
RO/Fk	Roland Bäckdahl	04-05-05	60 år
Kn	Kurt Hedman	04-05-11	60 år
RO/Kn	Carl Ewetz	04-05-28	60 år
Avddir	Per Lothigius	04-06-09	60 år
RO/Kn	Jan Otterheim	04-06-19	60 år
RO/Kn	Leif Jarlén	04-06-26	60 år
Lt	Lars-Göran Qvist	04-06-27	60 år

Sommarkaffe med utmärkelser

Klipp från T2 hemsida

11 juni 2002

Kaptenerna Jan Strandh och Peder Eriksson får här ta emot NOR av regementschefen Jarl Franzén.

Vid T2:s årliga sommarkaffe idag utdelades NOR (Nit Och Redlighet i rikets tjänst) till kaptenerna Jan Strandh och Peder Eriksson efter 30 års tjänst. De båda har följts åt under sina karriärer och har jobbat inom ungefär samma områden huvuddelen av åren.

Förutom NOR delades det ut manchettknappar till nyanställda, avtackning av de som lämnar regementet och ett stipendium.

Kaptenen Erik Johansson erhöll "Militärfonden i Västra Militärområdet," stipendium på 8 500:- för att kunna studera fordonsutveckling på Scania i Södertälje. Erik som normalt tjänstgör på trafikskolan var mycket glad över att ha uppmärksammats på detta vis.

Avslutningvis hyllades de båda damerna Margaretha Johansson och Ingegärd Nilsson för deras arbete med Götamässen,

"En oas för oss som jobbar här inne på regementet" som regementschefen Jarl Franzén uttryckte det.

Evenemangs- tips

Juni

14-15/6 VM Enduro

Augusti

23/8 Garden party

September

27/9 Kamratföreningens Årsmöte
kl. 0900-1000, Sjukv.skolan
27/9 Regementets dag
27/9 Höstmiddag

December

12/12 Luciakaffe
13/12 Jullunch
17/12 Kyrkmarsch
18/12 Julkaffe
19/12 Skinkskjutning
19/12 Lillejul

Du!

Som ännu inte är medlem i
Kamratföreningen

Gå med!

Reservofficer vid T2

Freddy Jönsson

En betraktelse över livet som frivilliganställd reservofficer vid T2 2002/2003

En reservofficer är en person som har två arbetsgivare. Den ena är Försvarsmakten och den andra är en civil arbetsgivare. Det är inte omedvetet som jag nämner Försvarsmakten först, eftersom de flesta reservare är obotliga militärromantiker som alltid längtar efter krutdoft och förläggningstält. Dessutom är oftast anställningen vid Försvaret den i särklass längsta anställningen man har under sitt yrkesverksamma liv.

Men reservaren är fortfarande i vardagen inte riktigt accepterad av yrkesofficerskåren. Nu generaliserar jag vilt, men man märker att skämt om "hobbymilitärer" varvas med det lilla tillägget RO/Kn. Vissa är mer noggranna än andra att tydligt skilja på reservofficeren och yrkesofficeren. Det är lite synd eftersom vi reservare faktiskt har med oss en väldig kunskapsbank och erfarenheter som ger oss ett helt nytt perspektiv jämfört med kollegan som aldrig "varit utanför murarna". Jag ser fram emot ett förverkligande av Försvarsmaktens värdering av meriterande civila kunskaper!

Det finns dock en spännande effekt av att reservaren i fråga tidigare har tjänstgjort på regementet, eller ännu bättre, varit yrkesofficer tidigare. Jag har märkt att detta höjer statusen på den aktuella officeren bland yoffkåren.

För min egen del så rör det sig om 13 år sedan jag som nykläckt RO/Lt frivilligtjänstgjorde på salig insomnade 6:e LUH-kompaniet. Från den tiden finns många roliga minnen, till exempel från Janne Forsgrens containerförsök till Tony Kvittos hygienövningar på batförbandsplatsen. Eller Peter Wases föregångsmannamässiga TU-utb. Dessa små anekdoter har jag

utväxlat med äldre (!) T2:are som även minns mig från den tiden – vilket lustigt nog givit mig en lite särskilt plats bland kollegiet. Ni skall veta att det känns bra att "komma hem" och bli mottagen på det sättet!

Många av de frivilliganställda reservarna som jag mött under min tid här på T2 är ju nästan stamanställda, på väg att karriärväxla eller gamla FN-tjänstveteraner. De är – ber om ursäkt – inte särskilt representativa för den genomsnittlige reservaren.

Jag minns ju snarare reservofficeren som den sönderstressade stackars krigskompanichefen med mobnycklar i ena handen och mobpärmen i den andra, skrikandes efter kvartermästaren i samband med någon B0-vecka inför stundande KFÖ. Göran Trygg och jag satt och språkade om detta häromdagen på mässen. Den reservaren finns inte längre. Och tråkigt nog inte heller många stammare som minns hur en KFÖ gick till. Man funderar på hur Försvaret ser på framtidens reservare...

Min tid på T2 den här vändan har varit förlagd till 3 komp, Mariebergs, som Kompch Stf 2. En lustig befattning som skall indikera min roll som stf krigskompanichef. (Ni får mig aldrig att säga insatskompanichef). Där blev jag mycket väl omhändertagen av Stefan och Anki som jag beundrar och respekterar oerhört. Stefan och jag har dessutom som nyblivna singlar haft anledning att besöka Husaren några gånger. Det har varit balsam för själen minsann.

Efter en synnerligen lyckad och välarrangerad Teambuilding i augusti där rollema klarades ut, fick jag Kompaniövning 1 på mitt bord. Min första tanke var "svälj, hur skall det här gå?". Men efter att ha hittat några mallar i datorn och pratat runt lite så fanns där vips en övningsplan. Och jag blir nog lite hågkommen för en lågsniffande SK60 beställd enkom för Mariebergs kompani... Och förresten kanske för kommentaren "Ingen eldgivning! Kompanichefen kommer att gå på vägen!!".

Nu kommer jag att ta mig an FYOP-eleverna över sommaren samtidigt som jag vikarierar för Mauro Stell som tjf Q-chef. Tur att man är van att sitta på många stolar!

Jag ser fram emot ännu ett trevligt år tillsammans med alla fantastiska T2-are! Vi ses!

Försvarsmaktens Personaldirektör Gösta Sandgren besöker T2

Ulf Floberg

Försvarsmaktens personaldirektör Gösta Sandgren besökte i slutet av november T2 för att få information om verksamheten vid regementet.

Personaldirektören har avsatt en dag varje månad för att vara ute och besöka Försvarsmaktens förband, skolor och centra. Den 29 november hade turen kommit till T2. Besöket inleddes i Trängsalen där Gösta Sandgren höll en inledande orientering om vilka frågor som nu är uppe på agendan i högkvarteret. Därefter redogjorde regementschefen för verksamheten vid regementet och gav sin syn på framtiden. Chefen för Utveckling- och Försöksavdelningen, övlt Gustav Berggren orienterade sedan om logistiksystemet i fred, kris och krig.

Efter en timmas genomgång åkte deltagarna ut till körplan 3, där chefen för grundutbildningsbataljonen, övlt Michael Nilsson väntade på att få förevisa modern materiel i sitt taktiska sammanhang. Även Internationella avdelningen redogjorde för sin verksamhet, med fokus på nordisk logistikbataljon, NL03. Från Utveckling- och försöksavdelningen förevisades bl a en TOLO.

För att personaldirektören skulle komma nära verksamheten, fanns också tid avsatt för att träffa anställda och samtala med dem. Under den efterföljande fältmässiga lunchen, fanns representanter för arbetstagarorganisationerna SACO och OF på plats för att diskutera med Sandgren.

Efter presskonferens skedde återtransport till T2 för träff med värnpliktsrepresentanter och fortsatt genomgång om läget vid regementet.

Gösta Sandgren sammanfattade sitt besök vid regementet som mycket givande och tackade för en fin genomgång.

Utbildningsåret 2002 / 2003

Michael Nilsson

Vid T 2 har det utbildats drygt 500 värnpliktiga i likhet med föregående utbildningsår.

Grundutbildningsbataljonen har dessutom genom sjukvårdsskolan och trafikskolan ansvarat för sjukvårds- respektive trafiksäkerhets- och fordonsörarutbildning inom Skövde garnison samt genom kommunikationsskolan utbildat och lämnat understöd i kommunikationstjänst såväl inom garnisonen som externt vid andra förband.

Bild: Berndt Wennebrink

Grundutbildningen har genomförts mot målbilden att efter jul fältorganisera en förstärkt underhållsbataljon för deltagande med full kraft i arméns slutövning "Operation VÅRELD". Utbildningen har i viss mån samordnats med VL (Pansarbataljon vid P 4) och med NQ (Underhållskompani vid NTrängbataljonen i Östersund).

Underhållsbataljonen VQ har bestått av :

VQ stab	Bataljonsstaben (Utb vid T 2)
PQ	Ledningskompani (Utb vid T 2)
QQ	Försörjningskompani (Utb vid T 2)
NQ	Underhållskompani (Utb vid I 5)
RQ	Tekniskt kompani (Utb vid P 4)
TQ	Sjukvårdskompani (Utb vid T 2)
SV	Transportkompani (Utb vid T 2)

Huvuddelen av de värnpliktiga kommer efter genomförd grundutbildning att placeras i insatsorganisationen i en av de fyra brigadunderhållsbataljonerna som T 2 ansvarar för. Övriga delar placeras vid mektrosskompaniet PB 9, i MD-organisationen samt vid operativa förband i insatsorganisationen.

Utbildningen har detta året genomförts med inryckning för KB-vpl i januari, med PB/GB/E-vpl i juni samt med G-vpl i augusti. Detta inryckningsalternativ är inte det mest optimala för att bedriva verksamheten på ett rationellt och kompetensmässigt riktigt sätt. Detta beror på att hälften av den totala vplvolymen har ryckt in under den tid då merparten av oss anställda önskar ha vår sommarledighet. Det återstår att se om Arméledningen väljer att lyssna på utbildarnas synpunkter och överser möjligheterna att återgå till utbildningsalternativ 1B.

Ekonomi har under året inte varit den gränssättande faktorn för verksamheten, som det har varit flera andra år. Begränsningen har istället legat i att få resursen personal och tiden att räcka till för att göra ett professionellt utbildningsarbete.

Under våren har grundutbildningsbataljonen deltagit i och genomfört följande övningar:

- Vecka 305-306 Bataljonsövning 1/2 på VARA-slätten och i Falköpings-/Tidaholmsområdet (med deltagande av FSC i övn v 306)
- Vecka 308-309 ASSÖ03i Enköpingsområdet
- Vecka 309-310 Trfplut vid Vasaloppet
- Vecka 309 Batövn3, Förbandsutbildning skarp am (FUSA) med stöd av elever vid FMHS som övnledare.
- Vecka 311 Samträning med enheter ur Nträngbat (Underhållskompani).
- Vecka 312-313 Slutövning "Operation VÅRELD"

Under helgen mellan Bataljonsövning 1 och 2 genomfördes även en besöksdag i fält som var mycket uppskattad.

Slutövningen "operation VÅRELD" har under hela året varit målbilden för utbildningen. Övningen bedrevs runt Vättern och Underhållsbataljonen hade till uppgift att understödja näst intill samtliga förband ingående i övningen. Detta skedde i flera riktningar, men främst mot de tre övningsområdena Kvarn, Skövde/Tidaholm och Skillingaryd. Genom de långa avstånden till förbanden och de därigenom långa omloppstiderna för respektive resurs, prövades logistikkedjan verkligen nästan fullt ut.

Efter genomförandet kan det konstateras att vi tillsammans med gemensamma ansträngningar lyckades skapa goda förutsättningar med utomordentliga prestationer på flera håll i en övning som var intressant, utvecklande och engagerande för såväl övningsledning som underhållsbataljonsstaben och övade kompanier med dess personal. VQ har under hela övningen upplevts av andra som en enhet att sätta sin tillit till och friktionerna har stundtals lyst med sin frånvaro.

Utryckningstidpunkten för huvuddelen av arméns värnpliktiga är i år fastställd till 2003-04-11, och REMI-åtgärderna genomförs i skrivande stund på ett smidigt sätt med god precision och noggrannhet. En förhoppning är att all materiel skall vara i så gott skick att det inte åsamkar varken NL 03 eller nästa års utbildningsorganisation några friktioner.

Som framgår av övningsdeltagandet under våren så har det genomförts ett mycket komprimerat program för såväl värnpliktiga som för anställd personal. För den anställda personalen tar nu utbildningen av NL 03 vid innan det över huvudtaget är att tänka på någon ledighet för sommaren.

Utvecklingen går allt snabbare och kraven ökar ständigt på den enskilde officerens förmåga att kunna lösa flera olika uppgifter samtidigt, med kort förvarning. Uppgifterna skall dessutom genomföras med hög kvalitet och med bibehållet högt säkerhetstänkande.

Jag imponeras av att anställda vid grundutbildningsbataljonen under året visat på en god förmåga över lag att hantera den komplexitet som vår verksamhet innehåller.

Jag vill tacka alla vid grundutbildningsbataljonen med tillhörande skolor för de berömvärda insatser som gjorts under året, varav jag främst avser facktjänstutbildning inkluderande fordonsutbildningen samt de tyngre övningsverksamheterna under vintern/våren. Vi avslutar utbildningsåret med en positiv attityd bland såväl värnpliktiga som officerare och övriga anställda, som jag upplever det. Den goda anda som nu finns vid förbandet skall vi tillsammans stärka ytterligare och därigenom skapa goda förutsättningar för framtiden och framförallt nästa utbildningsår. Detta har redan startat genom planeringen med de nya cheferna som med entusiasm och engagemang går in för sin nya uppgift parallellt med all annan verksamhet.

Kommande utbildningsår innebär viss ökning av de personella resurser, det kan vi nu se genom bl a nya fänrikar som kommer i tjänst vid midsommar. Utmaningen ligger nästa år i att genomföra en utbildning som motsvarar de förmågor som uppvisades under VÅRELD. Nästa år heter övningen "DUBBELEKEN" och tro inte att de förband som vi då skall understödja nöjer sig med mindre än det som de fick uppleva av VQ detta året!

Bild : Bertdt Wennebrink

Kamratföreningens årsmöte

Jan-Håkan Otterberg

Som brukligt är genomför Kungliga Göta Trängregementets Kamratförening årsmöte samma dag som Regimentets dag. Så skedde också i år. Lördagen den 28 september genomfördes årsmötet i Sjukvårdsskolans lokaler. Mötet leddes av ordinarie ordförande, det vill säga Regementschefen överste Jan Persson, som svingade klubban för första gången på ett drygt halvår beroende på utlandstjänstgöring i Kosovo.

Från årsberättelsen för verksamhetsåret 2001/2002 kan redovisas att medlemstalet ligger ganska konstant över tiden. Det varierar mellan 550 och 600. Detta innebär att vi rekryterar ungefär lika många som vi mister. Götaträngaren är en mycket god grund för rekryteringen. Årsmötet uttalade sin stora uppskattning för redaktören Ulf Flobergs nedlagda arbete.

Förändringar avseende Götaträngaren.

Styrelsen har beslutat att Götaträngaren blir en kombinerad tidning för T2 Kamratförening och en förbandstidning för T2 enligt följande styrelsebeslut:

1. Götaträngaren blir, från och med utgivningen under våren 2002, en kombinerad tidning för T2 Kamratförening och en förbandstidning för T2 och kompletteras med information till YO, RO och civilt anställda samt med "personalia" och viktigare händelserverksamheter under året som kommer.

2. Tills vidare utkommer Götaträngaren med ett nummer per år under perioden april-juni.

3. Nyordningen genomförs stegvis.

I steg 1 blir Götaträngaren en kombinerad tidning för T2 Kamratförening och en förbandstidning för T2 enligt punkt 1.

I steg 2 fortsätter ordföranden sonderingar och diskussioner med övriga Trängkamratföreningar och Trängklubben om en eventuell gemensam tidning.

Götaträngaren enligt nya principen utgavs under året och distribuerades under maj månad.

Av årsberättelsen framgår vidare att värnplikts- och befälsutbyte med Traenregimentet i Ålborg har genomförts under året både i Ålborg och i Skövde. Kamratföreningen bidrog traditionsenligt med fickpengar till de värnpliktiga om 500 kr var.

Kamratföreningen genomförde den 27 april en mycket uppskattad resa till Nora och fd T2N. Resan arrangerades av främst K-G Ljungqvist och Håkan Forsberg.

Den ekonomiska redovisningen för verksamhetsåret 2001/2002 ger vid handen att Kamratföreningen i stort sett gått ihop ekonomiskt. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2001/2002.

På valberedningens förslag valdes följande personer till de olika befattningarna:

Bengt Levin lämnade styrelsen och Olle Fagerström invaldes. Olle är T2-officer från grunden. Numera arbetar Olle som bl a VD för Vanäsverken i Karlsborg.

Att observera är att Regementschefen, enligt stadgarna, är självskriven ordförande.

Val på två år av halva antalet styrelsemedlemmar:

Nedanstående valdes för två år:

- Christer Rapp
- Jan-Håkan Otterberg
- Håkan Forsberg
- Alv Svensson
- Karl-Gustav Ljungqvist
- Olle FagerströmNyval

Kvar i styrelsen för ett år är sålunda:

- Ulf Floberg
- Gunnar R Nilsson
- Bertil Hellberg
- Mats Fransson
- Håkan Jansson
- Krister Huldt

Val av en revisor för två år jämte suppleanter för ett år

Till revisor för en tid av två år omvaldes

J-O Bengtsson

Gunnar Gunnarsson har ett år kvar som revisor.

Till revisorssuppleanter för en tid av ett år valdes:

Olle Andersson omval 1 år

Kent Johansson omval 1 år

Val på ett år av medaljkommitté.

Till medlemmar i medaljkommittén för ett år valdes:

Karl-Gustav Ljungqvist omval sammankallande

Gunnar R Nilsson omval

Håkan Forsberg omval

Jan-Håkan Otterberg omval

Val på ett år av valberedning:

gunnar söderlund omval sammankallande

Tord Björkman omval

Lennart Ehrling omval

Vidare beslutades under årsmötet att årsavgifterna skall vara oförändrade, vilket innebär att medlem betalar avgift enligt något av nedanstående tre alternativ:

1) 50 kr per år.

2) 400 kr i engångssumma för att bli ständig medlem.

3) ny medlem betalar 100 kr för de första fem åren.

Budget för det nya verksamhetsåret 2002/2003 fastställdes. Årsmötet gav styrelsen i uppdrag att

även under kommande år genomföra någon lämplig form av aktivitet som resa eller föreläsning.

Under årsmötet utdelade ordföranden Kamratföreningens förtjänstplakett i olika valörer till de närvarande av nedanstående.

Följande personer tilldelades plakett i brons:

- Lennart Norén
- Karl-Erik Jansson
- Stig Lingnert
- Gösta Svarén
- Tor-Erik Persson
- Lars Swanemo
- Erik Funk

Följande personer tilldelades plakett i silver:

- Alv Svensson
- gunnar söderlund
- Gunnar Gunnarsson
- Barbro Olsson
- Håkan Jansson
- Kenneth Odéus
- Rune Myhrberg
- Sten-Börje Nävarp

Följande personer tilldelades plakett i guld:

- K-G Ljungqvist
- Evert Argus

Motivering: K-G Ljungqvist och Evert Argus har under många år deltagit aktivt i Kamratföreningens arbete. Båda har gått i spetsen för arbetet med T2 museum och senare Garnisonsmuseum och tagit ett stort ansvar för detta arbete.

Ordföranden orienterade om läget på T2 samt om ordförandens tjänstgöring i Kosovo som Chef G7-sektionen, CIMIC, i KFOR HQ.

Ordföranden framförde ett särskilt tack till avgående styrelseledamoten Bengt Levin varefter mötet avslutades och närvarande medlemmar deltog i festligheterna under Regimentets Dag.

Kamratföreningens resa till T2 N

Ulf Floberg

En tidig morgon, den 27 april 2002, samlades ett antal medlemmar i T2 Kamratförening vid kasernvakten. Dagen var reserverad för Kamratföreningens "nostalgiresa" till det som en gång kallades T2 N. Vid samlingen dök många kända ansikten upp. Några hade inte sett varandra på flera år och det utväxlades glada leenden och kamratliga handslag vid mötet.

Då bussen som skulle transportera oss till Nora anlände, tog de två reseledarna befälet. Håkan Forsberg, som var initiativtagare till resan, och K-G Ljungqvist som var dagens sakkunnige guide. Ombord på bussen hälsades vi välkomna och kosan styrdes norrut. Forsberg förklarade att resan till Nora skulle gå på lite mindre vägar, sådana som man kanske inte normalt väljer då just Nora är rese målet.

Då vi nått till i höjd med Sjöbo var det dags för kaffepaus. Lådvis med frallor och ett stort antal termosar lastades ur från bussens sidoluckor. Jo jo, en Götaträngare reser minsann inte på fastande mage. Det skulle bara fattas...

Vid framkomsten till platsen där det före detta detachementet funnits, steg en representant från Nora kommun ombord och hälsade oss välkomna. Han delade också ut en skrift framtagen med anledning av att det år 2002 är 50 år sedan T2 lämnade Nora. Skriften var benämnd "T2 N- ett 50-årsminne" och beskriver tiden då T2 hade delar i Nora. Skriften är framtagen av hembygdsföreningen Noraskog.

Vi steg av bussen och dagens guide, K-G Ljungqvist som själv har tjänstgjort vid T2 N, tog över. Han ledde oss runt på det gamla detachementsområdet och berättade vad som funnits i de byggnader som än idag finns kvar. Naturligtvis berättades det också om ett antal olika episoder som inträffat under den aktuella tiden. De av deltagarna som tidigare hade tjänstgjort i Nora fyllde på, fyllde i och förgyllde berättelserna. Vi, som inte hade någon större kunskap om T2 N, fick en god bild av hur det sett ut en gång och även en uppfattning om hur livet hade gestaltat sig där. Tyvärr var himlens portar öppna just den här dagen. Ett envist regn gjorde att det inte blev så stora möjligheter att vandra runt i området.

Men K-G:s målande berättande gjorde att vi ändå fick en god behållning av besöket, trots regnet.

Bussen styrdes därefter in mot Nora torg och en guide från turistbyrån steg ombord. Hon guidade oss runt med bussen i Nora stadskärna och berättade med stor inlevelse om staden och om den vackra trähusbebyggelse som där finns bevarad. Eftersom Nora är författarinnan Maria Langs hemstad, fick vi också av guiden en god beskrivning av denna del av kulturen. Guiden fick oss dessutom att unisont sjunga "Tre små gummor skulle gå en gång, till marknaden uti Nora..." – Inte illa... vi är ju mest vana att sjunga "Vi Trängare..."

Nu, efter guidningen i både det gamla militära området och i Nora stad, kände vi att vi fått en god kontakt med en del av T2's rötter. De som tjänstgjort vid T2 N berättade gamla minnen för varandra och vi andra lyssnade intresserat. Nu började också magen att kräva lite lunch. Håkan Forsberg hade förbeställt denna på Nora Stadshotell och vi bjöds en god måltid i en vacker hotellbyggnad med anor från bergshanteringens blomstringstid. Under måltiden berättades också ett antal gamla minnen och det verkade faktiskt som om några kände igen sig i hotellokalerna...

På hemvägen passerades Pershyttan, ett bruk med anor från bergsmannatiden. Bruket är idag restaurerat och ligger i en bedövande vacker Bergslagsnatur. Detta bruk i sig självt vore värt en resa till Nora, men det var ju inte huvudattraktionen för den här dagen. Det var besöket vid T2 N.

Under hemresan samtalades det mycket om militärlivet i Nora och om de förutsättningar som rådde då, vid den tiden. Jag är ganska övertygad om, att de som en gång tjänstgjort vid T2 N tyckte att det var intressant och trevligt att återknyta kontakten med Nora. Dessutom är jag helt säker på att vi andra tyckte att det kändes rätt att få kontakt med en viktig del av våra rötter.

Som avslutning kan jag berätta att guiden från turistbyrån i Nora så till den grad inspirerade en av deltagarna i resan, George Hansson från Tjörn, att han "på stående fot" satte ihop en text till melodin "Tre små gummor..." I bussen framförde han sitt nyskrivna alster, som här ordagrant återges:

*Trettio gubbar skulle ut en da'
med buss till T2 N i Nora
Trettio gubbar skulle ut en da'
med buss till T2 N i Nora
Där får vi höra hur de' ä' å' va'
Ja K-G berättar att allting va' så bra
Vi fick ej karamell, men mat på Stadshotell
Å därmed vill vi tacka eder alla*

Vi instämmer och tackar Håkan Forsberg och K-G Ljungqvist för en minnesvärd dag som innehållit både nostalgi och lärdom. Dessutom var det väldigt trevligt att göra något gemensamt inom Kamratföreningen.

In Memoriam

Gunnar R Nilsson

Gunnar Nilsson avled i januari 2003.

Han blev fänrik 1942. Med undantag för tre år som lärare i underhållstjänst vid Krigsskolan på Karlberg och ett år som FN-observatör i Jerusalem tillbringade han sitt militärt yrkesverksamma liv vid T2 – som pluton- och kompanichef, vid sidan om ordförande i T2 idrottsförening och som lagledare av idrottslag från T2, senare som bataljonschef, mångårig stabschef, upplysnings- och presschef. Han blev major 1963 och överstelöjtnant 1972.

Gunnar Nilsson var en man av pondus och kompetens, stadga och trygghet – positiv till läggningen, hjälpsam, alltid beredd att ställa upp. I Kamratföreningen blev han en stöttepelare. Med kunskap och erfarenhet förvärvat alltifrån uppbyggnadstiden på 40-talet kom han att bli en sinnebild för T2 traditioner.

Ideellt inriktad och engagerad som han var, gjorde Gunnar Nilsson även uppskattade insatser även på den civila sidan.

Kjell Nordström

Före detta chef för T2

Högvaktsåret 2002

Thomas Glanshed

Sommarvakten

Eller "Vilka soldater skall gå högvakt?"

T2:s traditionella uppgift att genomföra högvaktstjänstgöring på kronprinsessans födelsedag fullföljdes även i år även om bemanningen av vakten vållade en del arbete. Under hösten 2001 konstaterades att KB-pluton 02/03 skulle vara så många att de kunde fylla upp platserna i högvakten tillsammans med de KB ur årgång 01/02 som skulle mucka i augusti. Av olika anledningar krympte dock skaran av KB snabbt så när högvakten närmade sig saknades i storleksordningen halva vaktstyrkan (ca 30 man). Vår skulle dessa hämtas ifrån? Transportlednings-assistenterna som tidigare somrar gått högvakt ryckte i år in 2 veckor senare än normalt eftersom de inte skulle gå högvakt (!). Goda råd var dyra! Räddningen fanns dock nära. P4 visade sig ha en kadettskola med uttryckning 16/7 som mycket väl kunde tänka sig att avsluta sin tjänstgöring med att gå högvakt det sista de gjorde.

Träningen kunde sålunda starta med en blandad vakt från T2 och P4. För enkelhetens skull delades styrkan så att soldaterna från P4 skulle svara för Drottningholms slott och T2-soldaterna (+ 5 frivilliga från P4) för Stockholms slott, allt under T2-befäls ledning. Till skillnad från hur det har brukat vara de senaste åren så var träningsveckorna i Skövde inte sommarens varmaste, utan träningen kunde bedrivas i en riktigt human temperatur. Stora framsteg gjordes, men det kostade en hel del svett och ont i diverse kroppsdelar. Tiden gick fort och plötsligt var det den 12:e juli och dags för vår första pågång.

Om det hade varit svalt under träningen i Skövde var det desto varmare nu. Trots en pressande värme

och ordentligt nervösa soldater avlöpte både på gång och efterföljande vaktdygn på ett mycket bra sätt. Efter en kort vila över natten var det sedan dags för T2:s traditionella "prinsessvakt", pågången den 14:e juli. Värmen fortsatte att pressa vaktstyrkan och risken för svimning var stor. Vakten klarade sig dock bra, men musikkåren hade vissa tillbud som dock löstes på ett bra sätt. Även denna pågång och det följande vaktdygnet avlöpte lugnt och vaktstyrkan kunde återvända hem efter väl förrättat värv i vetskap om att T2:s rykte fortsatt var gott. P4-soldaterna återvände till Skövde för att dagen efter mucka. Tala om värdig avslutning på sin grundutbildning!

Höstvakten

Eller "Stilbildare på Drottningholm"

Även årets höstvakt, detta år under tiden 18/9 till 25/9, utgick ur 1:a kompaniet. De utvalda plutonerna denna gång var transportlednings-assistentplutonen och trafikplutonen. Under träningsperioden gjordes återigen stora framsteg till kostnad av mycket svett och en hel del ömma kroppsdelar och trötta huvuden. Traditionsenligt inleddes vår vistelse i Stockholm med ett instruktionsbesök på söndagen då alla i både Stockholms- och Drottningholmsvakten fick se hur "det ser ut i verkligheten". Efter detta finputsades träningen innan det på onsdagen var dags för den stora dagen, nämligen pågångsdagen.

En överraskning väntade dock Drottningholmsvakten. På tisdag eftermiddag, under tvättbyte på Almnäs, ringde min mobiltelefon. Det var vaktchefen på Drottningholm som meddelade att en ny ceremoni skulle provas dagen efter. Det var inte annat att göra för vår vaktchef på Drottningholm, löjtnant Anders Eriksson, än att snabbt bege sig till Drottningholm för att i det snabbt fallande mörkret få en genomgång hur den nya ceremonin skulle genomföras. Morgonen efter fick Drottningholms-soldaterna gå upp extra tidigt och träna in det nya. Recensionerna efter genomförandet var övervägande positiva och den nya ceremonin är den som numera är inskriven i högvaktsinstruktionen. T2 kan därmed verkligen kalla sig för stilbildare när det gäller ceremonin på Drottningholm, då vi var det första förband som genomförde den.

För Stockholmsvakten så var det glädjande att vi hade fått förmånen att ha Arméns musikkår som musikkår denna dag. Inget ont om övriga musikkårer, men Arméns musikkårs figurativa marschprogram på Yttre borggården är det sista lilla extra som gör pågången till en helt fantastisk upplevelse.

Både marschen genom Stockholms gator och de rörelser vi tränat så intensivt satt som de skulle och pågången gick alldeles utmärkt. Tjänstgöringen under de tre dygnen var väldigt lugn och det svåraste för vakterna var att hålla tristessen stängd och ständigt vara alerta om något skulle inträffa. På lördagen var det så dags för avgång och en natts vila innan det på söndagen var dags för denna vaks andra, och sista, pågång.

Trots extra nervositet orsakad av tillresta anhöriga, löstes även denna pågång helt enligt instruktionerna och vaktandet av de kungliga slotten gick in i en rutin. Denna rutin bröts för delar av Stockholmsvakten under tisdagen, då en polsk ubåt genomförde flottbesök i Stockholm och vakten ställde upp med en hedersvakt på Yttre borggården.

Efter totalt 6 dygn på de två slotten fanns det en och annan som ville ha lite omväxling så avgången på onsdagen kändes bra och genomfördes, liksom hela tjänstgöringen i Stockholm, på ett bra sätt.

Jag skulle vilja tacka alla soldater och befäl som varit inblandade i högvaktstjänstgöring detta år. Det har varit slitigt men samtidigt, tror jag, oerhört inspirerande att få vara en del av denna mer än 450-åriga tradition. Om det är något minne som brukar sitta kvar är det högvaktstjänstgöringen, oavsett vilken befattning man hade.

Vaktchef Stockholms slott och träningsansvarig
Kn Tomas Glanshed

In Memoriam

John Naréus

Kapten John Arvid Naréus avled den 5 januari 2003 efter en kort tids sjukdom. John, eller Johnny som han vanligen kallades, föddes den 12 juni 1932 i Taveljö i Västerbotten. Han påbörjade sin militära bana som volontär vid I 20 år 1949. Efter genomförd beställningsmannautbildning i sjukvårdstjänst anställdes Johnny som furir vid T2 den första oktober 1952. Därefter följde graderna: överfurir 1959, rustmästare 1966 och löjtnant 1983.

Jonny's huvudsakliga tjänstgöring skedde i trupptjänst och han var mycket omtyckt i olika befattningar vid repetitionsövningsförband. 1987-04-01 tillträdde Johnny en tjänst vid K3 och blev då kapten. De sista åren innan pensionsavgången tjänstgjorde han vid Milostab Väst.

Vi fick ett speciellt vänskapsförhållande till Johnny och hans hustru Kickan. Vi fick nämligen förmånen att, år 1971, tillsammans med dem följa med T2 till Jyske Trainregement och där träffade vi våra danska värdfamiljer. Då inleddes en vänskap som fortfarande består. Vi har deltagit i varandras högtidligheter likväl som i varandras sorger.

Vi som kom Johnny nära kände väl till hans många gånger träffsäkra humor. Ett exempel på detta var när Johnny skulle försöka att lära våra danska vänner att tycka om den norrländska läckerhet som vi andra så gärna åt. Evenemanget skulle äga rum i vårt sommarhus ute vid sjön Viken. Tillfället var det rätta. Vi kunde sitta ute och vinden blåste från rätt håll. Försöket misslyckades dock, varpå Johnny utbrast: "Här behövs sannerligen mera träning..."

Saknaden efter Johnny är stor.

Ing-Britt och Karl-Erik Savemyr

Generationsvakten

Ulf Floberg

Då Kungen tillsammans med andra dignitärer jagar älg tillsammans med sina söner, benämns detta som "Generationsjakten". Detta för tankarna till ett annat tillfälle då far och son genomför något gemensamt, nämligen "Generationsvakten..."

Att Göta trängregemente årligen går högvakt vid Kungliga Slottet är ju ingen nyhet. Detta har förekommit alltsedan Kronprinsessan Viktoria föddes. Nytt är däremot att det för första gången i regementets historia ingår far och son i samma högvakt. I *högvaktens* historia har säkert detta förekommit tidigare, kanske i en vaktstyrka från till exempel Hemvärnet. Men att det i en och samma högvakt ur T2 ingår en värnpliktig soldat som genomför sin grundutbildning vid regementet samtidigt som hans far, en vid T2 anställd officer, ikläder sig rollen som Vakthavande Major hör minsann inte till vanligheterna.

Det var på sensommaren år 2002 som T2:s Transportledningsassistenter hade uppgiften att utgöra högvaktsstyrka. Till vaktstyrkan kommanderades bland andra Fredrik Bengtsson från Stenstorp att ingå som Patrullchef. Under tjänstgöringen fick han då sin far, T2-majoren Jan-Olof Bengtsson, som chef. Detta faktum blev, förutom att det var unikt, säkert ett mycket trevligt minne för både far och son. Ett trevligt minne blev det säkert också för hustru/mamma Mona och lillasyster Caroline som intresserat följde vaktavlösningen.

Vaktdygnen genomfördes under några sensommardagar då vädret visade sig från sin allra bästa sida. En skön sol lyste över huvudstaden och ytterligare förgyllde tillfället. GÖTATRÄNGAREN kunde naturligtvis inte låta bli att närvara vid en av vaktavlösningarna. Mängder av åskådare var församlade och i folkmassan kunde ett stort antal utländska språk uppfattas. I sorlet uppfattades också en man på stockholmsdialekt imponerad uttrycka: "Jag har inte sett vaktparaden sedan jag var liten grabb... Jag hade nästan glömt av hur pampigt detta är..."

Efter var GÖTATRÄNGAREN erfar inträffade inga större incidenter under Generationsvakten utan allt förlöpte enligt gängse rutiner. Dock med det undantag att det skrevs lite T2-historia då högvakten innehöll både far och son från samma regemente. Undrar vilka som kommer att genomföra nästa "Generationsvakt" ur T2...

Träff efter 50 år

Bengt Åsberg

Ja, det är faktiskt sant, men det är vare sig något dåligt skjutbaneresultat eller konsekvens av en kontaktannons. Det handlar om en "återseendeträff", med T2:s Trafikpluton - 1 komp 1951 - 52.

Det var på våren 1952 som vi ryckte ut från T2, och sedan dess har de flesta av oss inte haft någon som helst kontakt med kompisarna, trots alla goda föresatser. Men så hände det! Thorsten Ekstrand, som sedan början av sextioalet mestadels varit bosatt i Paris, och jag (Bengt Åsberg) har haft kontakt med varann ett par år, och vi började våren 2002, söka efter våra gamla kompisar. Först annonserade vi, men tyvärr med dåligt resultat. Därefter var det Krigsarkivet, folkbokföringen och pastorexpedition i Tidaholm samt telefonen som gällde.

Vi var 28 grabbar på plutonen. Vi vet att fem av dem är döda, och vi minns dem med saknad, fem kamrater lyckades vi inte hitta. Utav de arton som vi fått tag på, kunde tolv komma på träffen som ägde rum på T2 den 11 oktober 2002. Vi gladdes åt att vår stfällföreträdande plutonchef Anders Glimstam var med oss. Karl-Erik Savemyr (sergeant Svensson) var också inbjuden, men fick förhinder.

Vi träffades vid kanslihuset på "gamla T2", där högskolans Ted Hullberg tog emot oss, han gav oss tillfälle att se officersmässen, vår gamla "lucka" där i stora kasernen, "stallet" och "ridhuset" och andra bevarade hus sen "den tiden".

Så var det då dags att ta "nya T2" i besittning. Ställa in oss i matkö, varm dryck med torrskaffning, nej det var minsann inte sant. Kaffe med härlig smörgås, motsvarande en hel lunch blev vi förplånade med av Margaretha i mässen.

Här dök fänrik Dennis Löfvenborg från trafikplutonen upp. För att vi skulle få veta allt om

"T2 i dag", tog han oss med till stabschefen, överstelöjtnant Otterberg, som tog sig tid till att informera de gamla vicekorpralerna om hur Sveriges enda trängregemente fungerar i dag. Om att regementet ansvarar för understöd av försvarsmaktens insatsförband såväl inom landet som vid internationella insatser. Om detta och mycket mera talade stabschefen. Intressant!

Men har det förändrats någonting när det gäller trafikplutonen då? Jo då, det kunde fänrik Löfvenborg visa då han tog med oss till dagens trafikare, där sergeant Ljunggren och en grupp soldater väntade oss. Motorcyklar? Jo visst, ingen Albin förstås, men väl en betydligt modernare efterföljare, K T M. Jag tror knappast det är någon överdrift att påstå att den motorcykeln väckte beundran och en viss längtan tillbaka till "den tiden" hos de grånade trafikarna från början av femtioalet.

Visst är det mycket som förändrats genom åren, och mycket som är sig likt. Ja detta är en egen bedömning, men visst tror jag att vi alla kände en stark samhörighet med fänriken, sergeanten och deras manskap då vi tackade för visningen. Vi är ju Trafikare allesamman!

Så var det då dags att samlas på Götamässen igen. Vi såg porträttsamlingen på regementets chefer, kände igen Överste Camitz, "en fin man", mindes vi. Överste Sandberg, som var utbildningsofficer på vår tid, brukade åka Triumph med sidovagn, hade två taxar, och tyckte "att skulle det vara Giv Akt, så skulle det vara ett sjujävla Giv Akt"

Ja det var många "minns ni när" och "kommer ni ihåg" eller "nej, så här var det", och "tänk att det skulle vara så roligt komma tillbaka till T2 igen."

Och borden var dukade, stämningen god, "våran" överfurir talade, och Magnus talade, fänriken och sergeanten var med, maten var mycket god, och flickan som serverade var både söt och trevlig. Dessutom kände vi oss mycket hedrade av hur väl vi blev mottagna på vårt gamla regemente.

Här tänkte jag något om ålderns rätt och femtio år och så där. Sen läste jag i Götaträngaren av maj 2002 om 1941 års män som firat sextio år, och planerar för "en ny milstolpe, - då 65 år" Min stora beundran!

Detta är ett "lagfoto", taget den 24 maj 2002, utanför Garnisonsmuseet i Skövde. Vad har då de här medelålders männen gemensamt? Jo, för 26 år sedan, närmare bestämt den 19 mars 1967, stod dessa då "fjuniga ynglingar" i skolkorridoren på tredje våningen i den före detta sjukhusbyggnaden på gamla T2. De svarade "Ja" med darriga röster då skolchefen, fanjunkare Harry Edsberg, med hög röst och myndig stämma förrättade upprop. Det var vid uppropet inför skolstarten vid dåvarande Instruktorsskola 1 (IS1).

Detta ögonblick kom sedan att utgöra början till ett för oss livslångt kamratligt förhållande, som vi efter bästa förmåga har försökt att vårda och upprätthålla genom regelbundna och återkommande träffar. Vid träffarna, som varit vart femte år, har T2 varit en självklar utgångspunkt. Med enkel matematik innebär detta att bilden är tagen vid vår sjunde träff, alltså vid vårt 35-årsjubileum. Skall vi vara riktigt ärliga och sanningsenliga så hade vi också en "provträff" redan efter tre år. Denna utföll då så väl att vi lovade varandra att fortsätta att träffas vart femte år. Det har vi därefter uppfyllt till fullo.

Efterhand som åren har gått så har flertalet av oss lämnat Försvarsmakten för andra civila yrken och andra arbetsuppgifter. I skrivande stund är det endast två man kvar inom Försvarsmakten, och snart "börjar klockan klämta" även för dem.

Till varje träff har vi strävat efter att få med de lärare som betytt så mycket för våra fortsatta liv. De gav genom sin kunskap och genom att vara goda

förebilder oss "unga spolingar" en fin platå att stå på i vår fortsatta gärning. Harry Edsberg, Per Zettersten, Johnny Naréus, Anders Westin med flera danade oss för all framtid.

Vid träffarna har vi försökt att genomföra olika aktiviteter, men också ägnat tid åt att försöka minnas svunna tider. Ofta har vi då kunnat konstatera att "det var bättre förr", men det är väl naturligt i vår ålder. Vi är ju inga "fjuniga ynglingar" längre. Tyvärr är det också med sorg som vi då och då måste konstatera att någon kamrat har gått ur tiden.

Eftersom ingen av oss kommer att finnas kvar inom Försvarsmakten vid tidpunkten för vår nästa planerade träff år 2007, kommer sannolikt denna inte att äga rum på T2 utan någon annanstans i Sverige. Men träffas igen det skall vi göra, det är helt klart.

Försvarsministern besöker T2

Ulf Floberg

Sveriges försvarsminister Leni Björklund tillsammans med pressekreterare Paula Burrau och ett antal höga militärer besökte Skövde den 10 mars 2003. Detta var försvarsministerns första förbandsbesök och är ett led i att lära känna de olika förbanden och få en bild av deras uppgifter och verksamhet.

Besöket vid T2 inleddes med en information om underhållsbataljonens organisation och användningsområde. Informationen leddes av bataljonens ställföreträdande chef major Ann-Katrin Eriksson, som gav en översiktlig bild av verksamheten. I stabstältet satt alltså en kvinnlig försvarsminister och hennes kvinnliga pressekreterare och fick en briefing av underhållsbataljonens kvinnliga chef. "Bataljonen har inget eget existensberättigande," sade major Eriksson. "Vi är helt och hållet till för andra och vi skall förse de stridande enheterna med mat, sjukvård, ammunition, drivmedel, reparationer och annat de kan behöva." Mera solklart kan väl inte verksamheten vid en underhållsbataljon beskrivas?

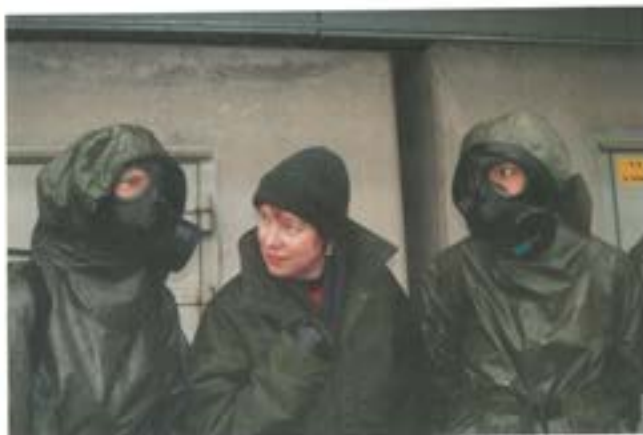

Med denna bild på näthinnan fick försvarsministern sedan en förevisning av den moderna logistikutrustning som T2 numera förfogar över. Här visades lastfordon med splitterskydd och lastväxlarfunktion, modern containerbaserad sjukvård och ny saneringsutrustning. Försvarsministern verkade klart intresserad av det som visades upp.

Efteråt förklarade försvarsministern sina intryck efter sitt första förbandsbesök. Hon berättade att hon under dagen hade talat med flera av de värnpliktiga soldaterna och att hon av dem fått bekräftat att de är mycket nöjda med sin utbildning. Flera av de värnpliktiga hade också sagt att de kunde tänka sig att fortsätta inom försvaret, eller att göra internationell tjänst.

Försvarsministern sade sig ha fått en god bild av Arméns uppgifter och av den förmåga som finns i Skövde. På T2 hoppas vi att detta försvarsministerns första förbandsbesök har varit lärorikt, givande och intressant och att det kommer till nytta i det fortsatta arbetet.

Minnen från Kosovo

Jan Persson

Kosovo, fortfarande en provins i Serbien, till ytan mindre än Danmark, med en befolkning om knappt 2 miljoner innevånare, 75 % arbetslöshet och en svag infrastruktur, förvaltas sedan 1999 av en internationell civil administration, benämnd UNMIK, under FN:s ledning med stöd av en resolution i säkerhetsrådet. Samma resolution – 1244 – ger NATO mandatet, att med militär styrka ansvara för säkerheten i området. Inom ramen för detta mandat medverkar Sverige med förband och stabspersonal i de fredsbevarande uppgifterna - KFOR - i Kosovo. Detta var under sex månader år 2002 mitt arbetsfält. Jag vill i denna artikel förmedla några av mina personliga funderingar från denna tid.

När jag hösten 2001 fick frågan om jag var intresserad av att bli chef för en av avdelningarna i NATO's högkvarter i Pristina svarade jag ja, utan att vid den tidpunkten faktiskt veta vilken befattning som var aktuell. Ganska tidigt stod det emellertid klart att Sverige fått ansvaret att bemanna den sk CIMIC-avdelningen (Civil-Military Cooperation), med ansvar för civil-militär samverkan inom KFOR, mellan KFOR och UNMIK samt med internationella organisationer, statliga och icke statliga bistånds- och hjälporganisationer. Detta passade mig mycket bra, föreföll intressant och i slutet på januari lämnade jag därför T2 och Sverige för min nya uppgift på Balkan.

*Tillsammans med spanska officerare
i Osejane Valley*

KFOR:s uppgift, som från början innebar att med militärt våld driva ut den serbiska armén från

Kosovo och att förhindra att den återkom, har idag förändrats till att mer stödja en fredlig och demokratisk utveckling av samhället. Serbernas militära kapacitet medför inte längre ett hot om en förnyad ockupation. Deras intresse är numera fokuserat på andra inrikespolitiska problem och ett starkt intresse av att bli upptagna i den europeiska gemenskapen efter många år av utanförskap och misstänksamhet. Parallellt med detta har situationen i Kosovo stabiliserats till det bättre och jämfört med 1999 har således behovet av stark militär närvaro väsentligt minskat. Istället konfronterades vi i ledningen med två kvarstående stora problemområden, nämligen grov kriminalitet och starka etniska motsättningar.

Kriminaliteten i Kosovo är påtaglig och en svart marknad samt omfattande smuggling och trafficking till övriga Europa är tyvärr synliga exempel på detta. Det ligger därför enligt min uppfattning i allas intresse att hejda en fortsatt negativ utveckling i området. De sociala och ekonomiska skillnaderna är också märkbara, mellan en mindre ekonomiskt stark grupp och en i övrigt mycket fattig befolkning. Ett onormalt stort antal bensinstationer, barer och restauranger samt ett okontrollerat privatbyggande utgör tydliga tecken på en blomstrande svart marknad. Från gränsövergången i söder till Makedonien och norrut mot Pristina har det byggts bensinstationer på var femhundra meter. Det stora antalet bensinstationer kan helt enkelt förklaras med att hanteringen av bensin och diesel är ett av de enklaste sätten att "tvätta" svarta pengar. Det var heller inte ovanligt att privatpersoner påträffades med stora belopp - en halv miljon kronor - i kontanter i våra vägspärrar. Samtidigt saknas det en fungerande förvaltning för skatteindrivning och betalning av el- och vattenkonsumtion.

Brottsbekämpning är självfallet en polisiär uppgift, men närhelst den internationella polisstyrkan ingrep skedde detta efter samverkan med KFOR och med militär närvaro inom området. Under 2002 påbörjades också arresteringar av personer med förbindelser i den organiserade brottsligheten och tyvärr även med ledande politiker. Sådana åtgärder resulterade nästan alltid i demonstrationer och protester från civilbefolkningen. Tråkigt nog misslyckades vi vid ett

tillfälle när polisen tappade kontrollen över en serbisk demonstration i staden Mitrovica i norra Kosovo och där flera polismän, de flesta från Polen, skadades. Denna incident gav oss emellertid anledning till att förbättra vårt utbyte av förbindelseofficerare och samordningsmöten. Vår målsättning i högkvarteret var dock samtidigt att efterhand helt dra oss ur den polisiära verksamheten, vilket också har skett. Bl a gränsövergångarna överlämnades under 2002 till polisen samtidigt som huvuddelen av KFOR's fasta posteringar drogs in. Det är min mening att det redan nu är möjligt och lämpligt, att även överlämna uppgiften att patrullera i städerna till polisen.

De etniska motsättningarna mellan främst den albanska majoriteten och en serbisk minoritet berörde mig mycket, både personligen och i tjänsten. Dessa motsättningar är emellertid ingen ny företeelse utan kan spåras långt tillbaka i historien. Vilken av befolkningsgrupperna som mer än den andra har rätt att göra anspråk på överhöghet är för mig ointressant. Viktigare är strävan att åstadkomma ett samhälle där de olika etniska grupperna kan leva med varandra sida vid sida under normala och fredliga förhållanden. Personligen tror jag inte att det inom överskådlig tid är möjligt att åstadkomma en ytterligare integration mellan folken. Därtill är hatet och motsättningarna mellan dessa grupper för stora. De politiska ledare jag talade med kunde i de flesta fall acceptera att förlåta gamla oförrätter men aldrig att glömma dem. Först när den generation som inte varit med om konflikten under 1990-talet växer upp och tar över finns det förutsättningar att samarbeta. Positivt är emellertid att behovet av att eskortera minoriteter till och från deras bostäder och enklaver minskade drastiskt under 2002.

Den serbisk-ortodoxa biskopen Artimije besöker en serbisk enklav

FN:s resolution från 1999 tillförsäkrar alla, oberoende av etnisk bakgrund, att återvända till

sin hemort i Kosovo. De albaner som flydde från Kosovo och söderut till Makedonien och Albanien undan serberna i samband med NATO:s flygbombningar våren 1999, har i stort alla återvänt till Kosovo. Fortfarande lever emellertid mer än 200.000 serber, som flydde norrut från albansk hämnd, under provisoriska förhållanden i Montenegro och Serbien. Det internationella samfundets åtgärder att få dessa människor att flytta tillbaka till sina hem har långt ifrån varit framgångsrik. Detta beroende på flera faktorer, som t ex bristen på arbete och social trygghet samt i de flesta fall att det inte funnits något hem kvar att återvända till. Rätten att återvända och integreringen mellan de olika etniska grupperna var enskilt den största fråga som upptog mitt arbete i Kosovo. Den är också, bedömer jag, den fråga som blir avgörande för Kosovo:s framtida status, som en självständig nation eller en fortsatt del av Serbien med långtgående autonomi.

Klostret Decani, fader Hesekiel, den lokale CIMIC-chefen och undertecknad

På förbandsnivån – brigad och bataljon – ansvarade CIMIC-personalen bl a för åtgärder på fältet för att förbättra förhållandena för minoritetsgrupperna. Mest påtagligt var att medverka i den information och de besök som flyktingar inbjöds till, medverka i lokala och regionala arbetsgrupper samt ansvara för säkerheten när familjer bestämde sig för att flytta tillbaka. Lokalbefolkningen hade i regel ett mycket stort förtroende för KFOR-personalen och deras medverkan var oftast en förutsättning för att FN och övriga internationella organisationer skulle uppnå några resultat i sin verksamhet. Jag etablerade under min tid en mycket god kontakt med personalen på brigadnivån och uppskattade mycket deras goda insatser. Totalt på alla nivåer arbetade direkt cirka 500 officerare,

underofficerare och meniga i KFOR:s CIMIC-enheter och begreppet "CIMIC" blev med tiden väl etablerat bland befolkningen. Tyvärr mötes vi ibland av motgång, t ex när den serbisk-ortodoxa kyrkan genomförde ett jubileum vid Den Helige Årkeängels Kloster utanför staden Prizren och en bomb plötsligt detonerade på bergskanten ovanför klostret. Lyckligtvis skadades ingen av ungefär tusen serber som samlats vid klosterruinen.

Vår uppgift på högkvarternivå var dels att samordna brigadernas aktiviteter, dels att samverka med FN-administrationen i Pristina. Två utmanande och spännande uppgifter. Brigadernas verksamhet och inriktning kännetecknades självfallet mycket av nationella intressen. I mitt arbete strävade jag ständigt efter att finna gemensamma nämnare i vårt arbete, som i grunden hade samma målsättning. Jag genomförde bl a några konferenser med ett spektrum av deltagare från UNMIK, FN:s flyktingkommissariat och KFOR för att samordna insatserna mot en multietnisk utveckling. Under 2002 lyckades vi också från högkvarterets sida att åstadkomma ett likformigt agerande i flykting- och återvändandefrågan. Detta tack vare ett mycket gott samarbete med CIMIC-cheferna i brigaderna. Inför varje avgörande beslut valde jag i regel att bereda frågan tillsammans med brigaderna, vilket alltid resulterade i att de kände sig delaktiga i de direktiv som sedan högkvarteret utfärdade. Att sedan nationerna hade en egen agenda för humanitär verksamhet, t ex att bygga vägar, broar och skolor berörde mig mindre i min roll i högkvarteret även om jag ibland tyckte att vältränade soldater användes på ett felaktigt sätt och där civil skolad personal kanske hade varit mer kostnadseffektiv.

Kosovo's framtida status är ännu inte löst. Det internationella samfundet har fortfarande ansvaret för provinsens utveckling och säkerhet. Min bedömning är att utvecklingen i det egentliga Serbien är avgörande även för Kosovo:s framtid. Nyligen mördades den reform- och västvänlige premiärministern Zoran Djindjic i Belgrad, vilket kan medverka till en destabilisering i området. Jag uppfattade under min tid i Kosovo att det hos den albanska majoriteten var viktigare att prata om självständighet än om ekonomisk och social utveckling. Självständigheten i sig kan självklart uppfattas som viktig, men utan ett fungerande samhälle är den knappast hållbar. Mitt råd till de albanska ledare jag hade förmånen att träffa var

därför oftast att tona ner anspråken på självständighet och istället fokusera på demokratiskt samhällsbyggande och infrastruktur. Därefter blir frågan om självständighet intressant. Jag tror dock att den internationella civila närvaron blir långvarig. Beträffande den militära närvaron är det min bedömning att den ganska snabbt kommer att reduceras till ett minimum, tillräcklig för att stödja en uppbyggnad av inhemsk polis och militär.

Åter på T2 kan jag med glädje tänka tillbaka på alla de kamrater från 37 andra nationer som jag tjänstgjorde tillsammans med i Kosovo och de civila internationella medarbetarna från hela världen jag hade förmånen att träffa. Arbetet i ett NATO högkvarter skiljer sig i grunden inte så mycket från våra svenska förhållanden, men det var dock givande att få erfarenhet av andra arbetsformer och ledarskap. Jag uppmanar dem som har möjlighet att tjänstgöra i våra utlandsmissioner att utnyttja möjligheten. Det berikar både den personliga och professionella utvecklingen. Förhoppningsvis bidrog även undertecknad till en fortsatt fredlig och framgångsrik utveckling i provinsen Kosovo.

Generalinspektören för Armén besöker vid T2

Jan-Håkan Otterberg

På Gustav Adolfsdagen, den 6 november, hade Regementet besök av Generalinspektören för Armén, General Alf Sandqvist.

Besöket inleddes med en övergripande orientering om läget vid T2 av regementschefen överste Jan Persson och stabschefen överstelöjtnant Jan-Håkan Otterberg. Bataljonchefen, överstelöjtnant Michael Nilsson föredrog behov av logistikkompetens och utbildningsbehov. Han redovisade också årets grundutbildning. Därefter föredrog C Funktions- och insatsavdelningen, överstelöjtnant Kenneth Mattsson, arbetsläget på T2 avseende Arméns slutövning.

Efter en kort kafferast bar det ut på övningsfältet, närmare bestämt till körplanen där GU-bat tog vid med en praktisk förevisning. Kapten Mattias Andersson visade modern tanknings- och laddningsutrustning (TOLO), fordonsburen drivmedelsutrustning och tankningsplatsutrustning. Därefter visade fänrik Bondesson Operativt transportkompani med modern lastteknik som rullflaksutrustningar. Löjtnant Åkermark, I5, förevisade den multinationella transportplutonens organisation, materiel och uppgifter. Denna pluton utbildades vid T2 under några veckor för att sedan gå ner till Kosovo för tjänstgöring med T2-löjtnant Anders Eriksson som chef.

Två av våra frivilliganställda (BFA), fänrikarna Anne Nordin och Jonas Agder, berättade för Generalinspektören om hur det är att vara BFA-anställd vilket båda ansåg vara en bra form.

Internationella avdelningen i form av chefen överstelöjtnant Jarl Franzén, stabschefen på Nordisk Logistikbataljon överstelöjtnant Olle Ejner, major Rolf Berg och kapten Göran Hambring förevisade nya och moderna containrar för allehanda behov i utlandet.

Förevisningarna avslutades med Utvecklings- och Försöksavdelningen som visade upp den modernaste materielen som snabbblås och en min- och splitterskyddad lastbil. Denna fick Generalinspektören även provköra en bit.

Den Internationella avdelningen och Utvecklings- och Försöksavdelningen utvecklade sina uppgifter mer under eftermiddagens genomgångar.

Avbrott gjordes i förevisningarna för att inta en delikat lunch som serverades av löjtnanterna Jan Petersson och Steve Pettersson.

Regementschefen avslutade T2:s del med att trycka på de nya tiderna med betydelsen av försvarsmaktssamordning och den mycket utökade internationella verksamheten.

Generalinspektören framförde att han blivit väl uppdaterad. Han uttryckte också att T2 är ett välskött förband. Generalinspektören ansåg dessutom att personalen vid Nordisk Logistikbataljon gjort ett bra arbete. Därefter var en av de viktigaste besöken i år avslutat.

Funktionsmöte Förmödenhetsförsörjning vid T 2 i juni 2002

Bengt Aldén

På initiativ av T 2:s utvecklings- och försöksavdelning genomfördes för första gången ett funktionsmöte förmödenhetsförsörjning på regementet i början av juni.

Mål och syfte med mötet var att:

- Belysa T 2 roll och ansvar inom Försvarsmakten vad avser förmödenhetsförsörjning
- Informera om utvecklingen inom funktionen
- Informera om nyheter inom olika tjänstegrenar
- Presentera och förevisa ny materiel

Inbjudan utsändes under våren till Försvarsmaktens förband och skolor inom alla försvarsgrenar. Intresset för mötet var stort. Representanter från en stor del av landets förband fanns på plats i Götasalen när initiativtagarna Gustav Berggren och Peter Wase tillsammans med tjf regementschefen Jarl Franzén hälsade välkomna.

Initiativtagarna till T 2 första förmödenhetsförsörjningsmöte – fr v Peter Wase, tjf regementschefen Jarl Franzén och Gustav Berggren

Regementets roll i Försvarsmakten

Tjf regementschefen informerade om T 2 roll inom Försvarsmakten. I egenskap av landets enda kvarvarande träneregemente har T 2 ett stort ansvar för utbildning, utveckling och ledning av underhålls-, kommunikations- och sjukvårdsförbanden. Jarl menade också att regementet har en prioriterad uppgift i framtagandet och utbildning av nordisk logistikbataljon, en bataljon avsedd för internationell

verksamhet, och som utvecklas tillsammans med våra nordiska grannländer.

Ansvar för planering och genomförande av underhållstjänsten vid nationella övningar, främst slutövningar, är en annan prioriterad uppgift enl Jarl Franzén.

Utveckling av Förmödenhetsförsörjnings funktionen

Det händer mycket just nu inom funktionen förmödenhetsförsörjning. Det gäller inte minst på materielsidan där flera händer är inblandade. Införandet av lastväxlarsystem har äntligen, efter år av utredande, påbörjats. Lastväxlarsystem i form av rullflak tillförs efterhand insatsorganisationen, bl a för transport av ammunition och drivmedel.

Jerry Rosebrink förevisar 10 m³ rullflakstank för drivmedel

Utnyttjandet av 20 fots container för olika ändamål är på stark frammarsch inom Försvarsmakten. Några exempel på användningsområden är:

- Kylcontainer för förvaring av livsmedel
- Kokcontainer
- Hygiencontainer (WC och dusch)
- Vattenreningscontainer

T 2 samarbetar i materielfrågor med FMV. Den containerutrustning som FMV tagit fram har tidigare enbart varit avsedd för utlandsstyrkan, som utrustas av SWEDINT. Nu har dock SWEDINT, efter påtryckning från bl a utvecklings- och försöksavdelningen, gjort det möjligt att använda utrustningen

i samband med grundutbildning av värnpliktiga. T 2 kommer därför att använda delar av den nya och moderna materieln på GU-bataljonen under kommande utbildningsår.

Samarbete med Norge

Sedan många år har Sverige ett informations- och utvecklingssamarbete med Norge inom förnödenhetsförsörjningsområdet. Samarbetet har syftat till att om möjligt hitta gemensamma materielprojekt som länderna tillsammans kan anskaffa för att på det sättet spara pengar. Ett exempel på gemensamt materielprojekt som anskaffats är 10 m³ rullflakstank (jmf bild ovan).

Ansvar för fältförplägnadstjänsten inom Försvarsmakten

Sedan årsskiftet har T 2 ansvaret inom hela Försvarsmakten vad avser utveckling av fältförplägnadstjänsten. För att klara uppgiften har 2 officerare knutits till regementet, Lars Larsson Lv 6 och Stefan Bjuverius P 10. Båda är löjtnanter och kommer att arbeta på distans från resp hemmaförband. Vem som skall axla utvecklingsansvaret på T 2 efter Peter Wase är i skrivande stund inte klart. Gustav Berggren menade att det är nödvändigt att även Marinen och Flygvapnet avdelar företrädare till funktionen och att försvarsgrenarna i framtiden *tillsammans* utvecklar fältförplägnadstjänsten.

Logistikhandbok

Under vintern och våren 2002 har utvecklings- och försöksavdelningen utarbetat ett första utkast till "handbok i logistik". Syftet med boken är att ge yngre officerare på pluton och värnpliktiga befälselever en inkörspport till det nya inom underhålls-, kommunikations- och sjukvårdstjänsten.

Per Lothigius, som varit sammanhållande för framtagandet, presenterade boken som kommer att vara ute på remiss under ett år.

Förevisning av ny materiel

Huvudnumret under mötet var den förevisning av ny materiel som anordnats tillsammans med FMV. FMV representerades av Lars Engström. Lars har mångårig erfarenhet av utvecklings-arbete när det gäller containerbaserade logistiklösningar och fick därför stå i centrum då den nya materieln presenterades. Exempel på nyheter som förevisades:

(Se nästa spalt)

Splitterskyddad rullflaksterrängbil

Fordonsburen tankningsutrustning – 6 m³

I den efterföljande frågestunden diskuterades bl a hur den nya materieln skall komma ut i utbildningsorganisationen så att det inte enbart blir några enstaka verksamhetsställen som får tillgång till modern utrustning. Övriga frågor som diskuterades och som kommer att avhandlas i nära framtid var:

- Utveckling av livsmedel så att de passar alla kategorier av människor
- Personalförsörjning till förnödenhetsförsörjningsfunktionen
- Elförsörjning i fält
- Utbildning på ny materiel – vems ansvar ?

Avslutning

Efter en kort utvärdering kunde chefen för utvecklings- och försöksavdelningen Gustav Berggren konstatera att mötet fick med beröm godkänt. Speciellt uppskattades förevisningen av den nya materieln. Gustav meddelade avslutningsvis att T 2 har för avsikt att även nästa år genomföra ett motsvarande möte men kanske med en annan inriktning. Det var deltagarnas mening att detta bör bli en tradition och att tidpunkten för mötet bör vara början av juni.

HMK besöker garnisonen

Ulf Floberg

Då det var dags för årets slutövning besökte Hans Majestät Konungen Skövde garnison. Det huvudsakliga ändamålet med besöket var att inviga slutövningen, men HMK fick samtidigt stifta bekantskap med förband och skolor i garnisonen. *Götartångaren* vill ge er några bilder från detta celebra tillfälle.

In Memoriam

Claes-Gösta Palm

Claes-Gösta Palm avled i oktober 2002.

Han blev fänrik 1939. Efter några år vid T2, bland annat som chef för stamskolor, kom han till T1 för att bli lärare vid trängtruppernas kadettskola, då nyinrättad för att möta det växande behovet av befäl till krigsförbanden.

Beredskapsårens trängkadetter minns säkert med glädje, kanske också med någon skämtsamt spetsad kommentar, sin lärare i motortjänst och underhållstaktik som även tog till sin uppgift att hos eleverna inskräpa vikten av att hålla sig i trim och att uppträda "med stil".

Efter återkomsten till T2 i senare delen av 40-talet blev han kvartermästare och därefter stabschef – ett ansvar som passade honom väl och en verksamhet som han ledde med fast hand.

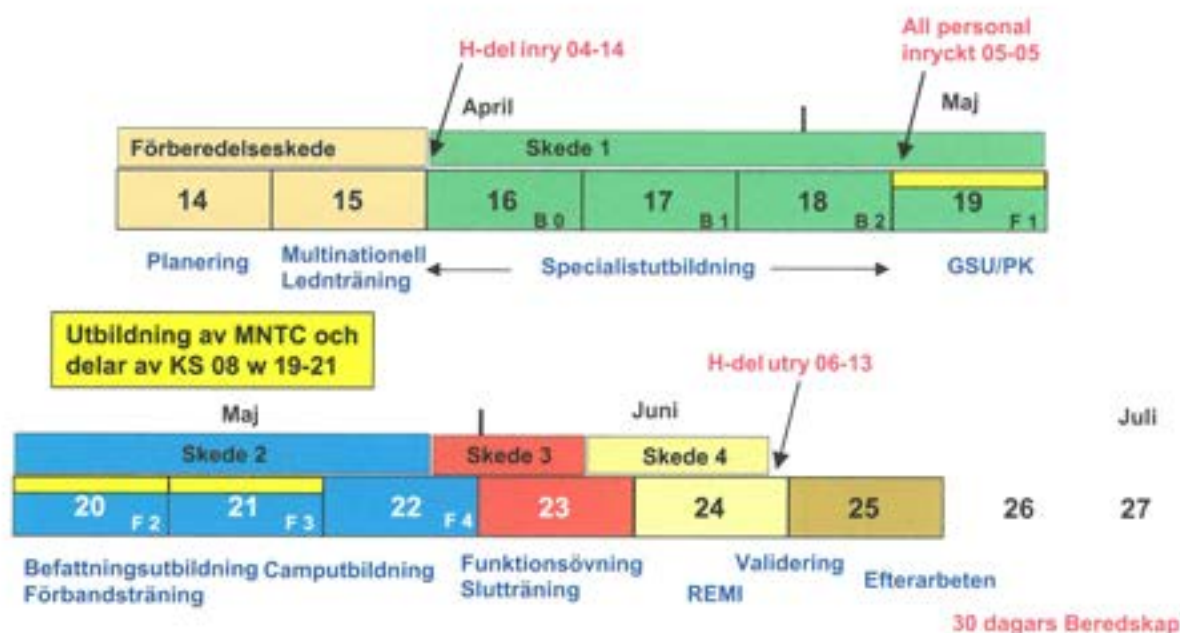
C-G Palm gick på reservstat 1950 för att ta över ägarskapet till släktegendomar i Södermanland. Han blev major 1972. Med sin praktiskt inriktade läggning och sin målmedvetenhet blev han en skicklig jord- och skogsbrukare.

Han fortsatte att hålla en nära kontakt med T2, skänkte många gåvor till regementet och deltog med stort engagemang i kamratföreningens verksamhet.

Kjell Nordström

Före detta chef för T2

Nordisk Logistikbataljon, Utbildning våren 2003

Utbildningsperioden följer ett gammalt känt mönster nämligen det välbeprövade KFÖ-konceptet. Detta innebär bland annat att bataljonsstaben och kompanicheferna rycker in i början på april medan huvuddelen av förbandet kommer två veckor senare. Utbildningen är samordnad med det andra beredskapsförbandet i Skövde, som är en mekaniserad skyttebataljon samt KS 08 (Kosovo-bataljonen) och det har varit ett digert arbete att få alla bitarna på plats. På bilden framgår hur utbildningen i stort är planerad att genomföras.

En besöksdag är planerad till lördagen den 31 maj och då är givetvis alla Götaträngare välkomna till Skövde Flygplats, där vi har upprättat vår Camp inför slutträningen, som genomförs v 323 i och runt Skövde. Därefter genomförs en veckas REMI (vård och förrådsställning) av all materiel och alla fordon innan det är dags för utryckning av T2:s första internationella logistikförband.

Från 2003-07-01 inträder sedan 30 dagars beredskap för insättande av den Nordiska logistikbataljonen i någon del av vår oroliga värld. Om detta blir verklighet har också övriga nordiska delar tillförts och bataljonen kan därmed verka i full omfattning.

Internationella övningar, utbildningar och pågående missioner

Förutom den verkligt stora utmaningen för T2, att utbilda de svenska delarna till den första Nordiska Logistikkbataljonen, så pågår en hel del annan internationell verksamhet vid regementet och det blir allt tydligare att Försvarsmaktens huvudspår leder åt det internationella hållet.

T2 bemannar regelmässigt ett antal befattningar i pågående utlandsmissioner och P&P-övningar samt sänder elever och lärare till olika internationella kurser. Det finns alltså ett stort kursutbud för yoff/resoff avseende internationell utbildning. Du som är intresserad av detta kan få mer information från personalsektionen eller internationella sektionen på T2

Som avslutning på denna beskrivning av T2:s nuvarande internationella värld, följer här en rykande färsk rapport från en T2:are, som just nu tjänstgör som kompanichef för det multinationella Transportkompaniet i Kosovo. (Se Mauro Stells artikel på nästa sida)

Nordisk Logistikkbataljon: är en styrka på ca 600 man med personal från Danmark, Finland, Norge och Sverige och anpassad för att kunna försörja en brigad på ca 6000 man. De svenska delarna i bataljonen, som numera benämns SWELOG rekryteras och utbildas vid T2 under våren 2003 för att kunna stå i beredskap från 2004-07-01.

Hälsningar från KOSOVO

Mauro Stell

Det blev snabba lägen strax efter jul när det var aktuellt för mig att avlösa kompanichefen på MNTC (Multinational Transport Company) i Kosovo. Den viktigaste utbildningen fick jag under ett par hektiska dagar på SWEDINT där jag även fick ta ut den utrustning som jag behövde för att kunna tjänstgöra i Kosovo. Den 20 februari bar det så av mot en för mig ny utmaning. Jag landade i Skopje i FYROM där jag blev väl mottagen av personalen på Swedish National Support Element (SWE NSE) som är grupperade strax utanför flygplatsen i Skopje.

Under de första veckorna så var det väldigt mycket intryck att ta till sig. Den ena briefing efter den andra avlöste varandra, allt på engelska, och de som är svårast att förstå är just de som har engelskan som modersmål. Jag tror dock att jag snappade det mesta som gick igenom.

Min huvudsakliga uppgift under månaden som gått har varit att jobba med att flytta kompaniet till en ny camp. Det har varit många möten i både smått och stort med allt från hur många stolar vi behöver, till om vi kan ta över hela camper. Det har varit jobbigt, men intressant med alla olika kulturer avseende allt från personalhantering till mötesteknik.

Jag har varit ute med soldaterna en del. Alla är inte så vana vid att majorer åker lastbil, hjälper till, och framför allt kan en del om funktionerna på kompaniet. Den utbildningen man har med sig som svensk officer är mycket kvalificerad för den här formen av tjänstgöring.

Att vara kompanichef för ett multinationellt förband och att samtidigt lyda direkt under brigadchefen är ett enormt stimulerande arbete, som ger väldigt mycket hela tiden.

Man lär sig massor, samtidigt som man får dela med sig av det man kan.

Jag kan verkligen rekommendera andra att söka denna tjänst som är synnerligen stimulerande i denna multinationella miljö.

Kvartermästar- skolan

vpl Sofia Englund

Bild: Berndt Wennebrink

Att komma till ett nytt förband för en centraliserad utbildning kan vara som att rycka in på nytt. Alla ens tidigare kunskaper betyder inte längre något. Nya befäl, hur vill dom att man skall vara? Ny grupp att finna sin plats i. Det är dessutom en ovärderlig chans att uppleva något annat än sitt hemförband.

Under hösten gick jag och fyra andra från Livgardet/K1 på kvartermästarskola, KvmS på T2. Vi läste tillsammans med två från K3 och fyra från T2.

På KvmS blev vi mycket väl omhändertagna av Lt Cunow (chef KvmS) och Lt Lidgren (stf chef KvmS). Det är många ämnen man måste behärska som kvartermästare och varje vecka bjöds vi på gästföreläsare, alltid experter på sitt ämne. Av naturliga skäl så var inläringstakten ganska hög, men det är lätt att lära sig kul saker. Lt Cunow och Lt Lidgren lurade oss att tro att det mesta var roligt, även att fylla i blanketter.

KvmS utvecklades till en mycket sammansvetsad grupp och vi håller kontakten, både elever och lärare. Vi har lärt oss mycket, men trots all påkostad utbildning är det inte kunskapen jag skattar högst, utan T2-andan. Även om vi glömmer allt annat kommer den att stanna kvar.

Nostalgi T2

Gunnar Söderlund

Vid en av mina dagliga promenader passerade jag norr ifrån T2: gan Det var alldeles tyst inte ett ljud hördes och studenterna flanerade i sakta mak stilla förbi. Jag blundade och tänkte tillbaka 60 år tiden och hörde hur kommandoropen skallade och såg hur det ilades över kaserngården. Jag såg framför mig stallet och ridhuset och tänkte vad som skedde på den tiden det begav sig, på min tid på T2. Idag finns det inga hästar i stallet, möjligen förhoppningsvis plugghästar och i ridhuset utbildas inga ryttare, jo kanske paragrafryttare.

Hur såg det då ut krigsåren på 40-talet. Tja inte var det sakta mak och inte var det tyst precis i november 1941. Bara några dagar efter det att 26 tonåringar ryckt in bar det av till stallet i samlad marsch. I stallet utrustades vi med en ryktborste, en ryktskrapa och hovkrats, för att se till att hästarna blev fina. De allra flesta av ynglingarna hade väl aldrig varit i närheten av dessa fyrfota djur och det blev en chockartad upplevelse. Hästarna var inte stilla en sekund och att komma åt med borsten var inte det lättaste och inte blev det bättre av stallfuriren skrek och gormade. Så småningom kom alla till skott och belöningen för gott arbete blev stallvaktstjänst över lördagar och söndagar.

När man lärt sig det första av momentet med hästen kom moment två, hästen skulle sadlas. Det började med att man fick lära sig att vika en filt som skulle läggas på hästens rygg och därefter skulle sadeln läggas ovanpå filten. När detta var gjort skulle stigbyglarna på plats och sist skulle tränsen dras över

hästens huvud och bletslet skulle in i munnen. Hästen var klar för att användas i ridhuset. Utbaxning, ut på kaserngården och marsch mot ridhuset och in i det samma.

Så var det klart att sitta upp och det var inte det lättaste med en häst småspringande och med en ryttare småhoppande för att komma upp. Många var fallen men till slut satt ryttaren stolt i sadeln. Ekipaget leddes runt i skritt och när detta gick någorlunda var det klart för trav. Detta tog en ända med förskräckelse det vill säga den bakre delen av ryttarens kropp fick utstå ett skavande som gjorde baken röd som räven. På kvällen fick ryttaren sitta med baken i vatten för att lindra plågorna. När travet efter några lektioner gick hyfsat var det klart för galoppen. Gå fram i kort vänster eller höger galopp löd kommandot. På tal om kommando så var det många olika lärare bland officerare och underofficerare. En del mycket kunniga, andra mindre kunniga för att inte säga dåliga. Ett lärde mig dessa lektioner. Ju sämre läraren var desto högre skrek vederbörande och språket: - inte var det användbart i söndagsskolan precis.

En av de absolut bättre lärarna var sergeanten Pelle Nilsson, sedermera Ulfbåge/pappa till den kände sportkommentatorn Christer/. Nilsson var själv en habil ryttare och kunde också lära ut av sitt vetande.

När så skolledningen tyckte att vi lärt oss tillräckligt mycket bar det av till Nya övningsfältet där eleverna fick öva på de där uppställda hindren. 6 av de 26 eleverna blev anspannstjänsten trogen, men bara en av dessa herrar fick användning av sina kunskaper i det civila. Han blev ridande polis i Göteborg..

Själv fick jag med mig från denna tid att rädslan för hästar försvann och att mitt intresse för hästhoppning har stegrats. Jag har till och med varit på hästtävlingar i Scandinavium i Göteborg och där naturligtvis kommenterat hur ryttarna i själva verket borde ha ridit an och kanske ha tagit färre galoppsteg mot hindret.

De hästar som fanns på T2 på min tid var ungerska som svenska staten köpt, eldiga som pustan och svåra till humöret. Jag hade väl förträngt dem ur minnet om det inte varit för att jag 40 år senare hade mött dem på plats.

Vid en sällskapsresa till Ungern med ett besök på en ridanläggning på pustan blev deltagarna erbjudna att sitta upp för att trava runt manegen. Ingen kände sig hågad men eftersom som jag ju ändå var gammal T2 are så satte jag mig upp. Det är klart att det blev applåder från övriga resenärer, men Gud skall veta att mina nerver var i dallring.

Regementets dag

Besöksdag i fält

Blivande Biståndsingenjörer

Anders Karlsson, Högskolan i Skövde

Nu har det gått ett tag sedan den där sköna sensommarveckan då jag började på Högskolan i Skövde. Utbildningen inleddes med en fältvecka som genomfördes i samarbete med T2. Fältveckan var uppbyggd som ett miniuppdrag i främmande land. Det är mycket tankar och idéer som snurrar runt i huvudet under och efter en sådan vecka. Ändå var ju den här veckan bara semester gentemot vad ett riktigt uppdrag skulle vara.

Att ta avsked är väl aldrig riktigt enkelt, fru och barn fick ju stanna hemma. Men jag tycker att det gick förvånansvärt lätt. Kanske var det för att det bara var för en kort tid eller också var spänningen så stor att den känslan konkurrerade ut saknaden. Jag vet inte vilket, men vi var ju också beredda. Vi visste, min familj och jag, att jag skulle vara borta en vecka. Jag tänker på alla de som lämnade sina hem den 11 september 2001 i New York. Deras avsked var nog också ganska lätt, de visste ju att de skulle ses till kvällen. Men nu går det inte alltid som man har tänkt sig. Jag tror att vi alla kan tänka till här, stanna upp och inte ta allt för givet. Livet är värt att leva och vi får passa på när vi kan.

Det finns alltid två sidor av allting. Jag nämnde tidigare om spänning att åka iväg sådär. Det är ju oerhört roligt att pröva på nya saker, och få träffa nya människor. Jag tror att flera blev kompisar, som annars aldrig ens skulle ha tittat på varandra, under den här veckan. När man lever så tätt och gör så mycket tillsammans är man tvungen att prata. Det är så roligt att vi idag är *en* klass. Under veckan mötte vi olika händelser och personer som på någovis skulle visa oss vad det skulle kunna

innebära att jobba som biståndsingenjör. På vägen ut från Skövde, mot lägerplatsen, blev vi stoppade i en vägspärr. De hotade oss med automatvapen och tvingade ifrån oss all vår utrustning. Där stod vi sedan utan någonting, förutom det vi hade på oss. Fordon och all övrig utrustning fick vi lämna bakom oss. Vi behövde dock inte gå så långt innan vi kom till en ny vägspärr. Där lyckades vi förhandla och köpa tillbaka all utrustning. Det kändes skönt att få klättra upp i lastbilarna igen, och till sist komma fram till lägerplatsen.

Det känns lite svårt att förstå, men händelser lika denna är vardag för många som jobbar humanitärt. Här kommer vi och skall hjälpa ett folk, och istället blir vi misstrodda och rånade. Vänjer man sig någonsin vid detta? Att alltid vara beredd på det mesta. Jag vet inte, men i någon form gör man väl det, annars skulle det inte gå att jobba år efter år på det viset som en del gör. Man måste vara motiverad och ha en stark drivkraft att vilja hjälpa folk.

Vi fick under veckan pröva hur det är att bära skyddsmask. Vi gjorde tillpassning och kontroll av skyddsmask på tisdagen. (Bara den enkla varianten, men ändå.) Det är lite otäckt att stå där innan man vet om masken är tät. Vi blev "bara" utsatta för tårgas, ändå känns det som om man skulle vilja slita av sig masken och springa hem till mamma istället. Tanken att behöva använda gasmask skarpt känns väldigt avlägsen. Men en dag står man där. Jag tror att den känsla av obehag som finns också kan bytas till glädje när man inser vad det innebär att ha en skyddsmask. Det innebär skillnaden mellan liv och död, hälsa och sjukdom. Tack och lov att någon kom på skyddsmasken, så att det finns möjligheter att jobba även där det är farligt.

Under veckan hade vi också några korta utbildningspass i sjukvård och brandsläckning. Det är nyttigt att få en genomgång ibland av de där enkla grejerna som verkligen kan göra en stor skillnad. Jag tror att många liv skulle kunna sparas om alla hade fått en enkel utbildning i ABC. En utbildningsdel var när P/Övlt Lars Weghagen kom på besök. Han berättade om sina erfarenheter i FN tjänst. Det var mycket intressant att höra någon berätta och få möjlighet att ställa sina frågor. Frågorna finns där alltid, men inte svaren.

Självklart hade vi en "uppgift" under veckan också. Den var att upprätta ett basläger för oss själva, för att sedan kunna genomföra humanitära insatser. I det hela ingick bland annat att konstruera en bro, och att undersöka möjligheterna för att ta emot flyktingar i området. Vi delade in oss i grupper och jag sysslade mest med bron och lägret. Bron skulle hålla för en fullastad mc, och stå kvar i minst ett år. Det var roligt att tillsammans kunna konstruera och bygga en riktig bro. Bron står där idag, vid ena änden av skjutfältet söder om Klagstorp, om nu någon skulle vilja se vad vi har åstadkommit.

Onsdagskvällen avslutades dramatiskt genom att vi fick ett larm. Det var en by i närheten som hade blivit utsatt för artilleribeskjutning, och där fanns många skadade. Vi fick lasta bilarna med det vi trodde att vi kunde behöva och sedan bar det iväg. Själv fick jag bli kvar i lägret som eldvakt, då vi hade hunnit tända i kaminen. Men av de andras berättelser kan jag säga att det var en spännande och rolig övning.

Hela veckan avslutades med grillfest på torsdagskvällen. Det var gott efter att ha levt på guldburk och frystorkat en hel vecka. Att vi hade något att grilla, berodde på att vi hade lyckats sälja bron till kommandanten. Vi fick tidigt lära oss att honom skall man hålla sig väl med, han kan ordna fram mycket som man behöver.

En sak som vi pratade en del om, framför allt i slutet av veckan, var att livet hemma hade gått vidare. Även om vi hade varit med om en massa spännande och roliga saker, hade vardagen fortsatt hemma. Det gav i alla fall mig en tankeställare. Tänk hur svårt det måste vara att komma hem efter t ex ett halvår eller kanske flera år, där man upplevt en massa, medan de där hemma har haft vardag. Detta är något som jag tror man måste vara medveten om och tänka på. Det underlättar för alla parter.

Till sist ett stort *tack* till Mj Håkan Loft, Kn Martin Ernius, Kn Ingemar Persson, Mj Jan-Olof Bengtsson och Serg Roger Karlsson, för att ni gav oss en sån solig och oförglömlig vecka. Ett stort tack till P/Övlt Lars Weghagen för att du tog dig tid och ville dela med dig av dina erfarenheter till oss. Det finns säkert fler som hjälpte till att göra denna vecka till ett oförglömligt minne. Ett stort tack till er också.

Utbyte med Trängregementet i Aalborg

Ulf Floberg

Lördag den 5 maj 2002 avhölls "Åbnet hus" på Trängregementet i Aalborg. Åbnet hus är den danska motsvarigheten till vårt Regementets dag. Två officerare från T2 och deras fruar samt representant ur Kamratföreningen med fru var inbjudna att delta i evenemanget. De utvalda blev Övlt Michael Nilsson, Kn Torbjörn Sehlström och Ulf Floberg med respektive. Dessutom var uppvisningsgruppen Arméns Lejon inbjudna att genomföra en uppvisning.

Tidigt på fredagsmorgonen lastade vi alla in oss i Arméns Lejons buss för transport till Göteborg. Lejonens långtradare medförande motorcyklarna och övrig utrustning fanns naturligtvis också med.

Vid 11-tiden var vi ombord på danmarksfärjan med både folk och fordon. Överresan skedde i ett vackert värväder och havet låg spegelblankt under hela resan.

Efter ungefär två timmars båtresa var vi framme i Fredrikshamn och efter ytterligare ett par timmar var vi framme vid Trängregementet och möttes av den officer som var utsedd som värd under besöket. Vi välkomnades hjärtligt av Stabschefen som inbjöd oss till middag i mässen. Vi transporterades sedan till vårt hotell som var beläget i Aalborg och med vacker utsikt över Limfjorden.

Efter middagen blev vi återtransporterade in till staden och fick disponera resten av kvällen för oss själva. Naturligtvis gjorde vi en runda i staden och provsmakade den danska ölen.

Efter en god frukost hämtades vi för att bevista Regementets Åbnet hus. Folk och fordon strömmade till från alla håll och det rådde inget tvivel om att

det var ett populärt evenemang. Vår värdofficier lotsade oss runt bland allt som visades och demonstrerades. Överallt fanns intressanta stationer att besöka och vi fick en god bild över danskarnas organisation, materiel, fordon och övrig utrustning. Efter rundvandringen lotsades vi till mässen. Här bjöds en härlig lunchbuffé av allehanda läckerheter.

Mätta och belåtna drog vi oss mot Regementets idrottsplats där ett antal uppvisningar skulle äga rum. Först var det inmarsch och uppställning, parad som det heter på danska, för de tjänstgörande soldaterna och deras befäl. Paraden bestod förståss bland annat av tal av Regementschefen och utdelning av olika utmärkelser.

Efter paraden inleddes förevisningen med en fordonsdemonstration. Alla Trängbataljonens olika fordonstyper visades upp och deras användningsområden beskrevs. Olika förevisningsmoment följde sedan varandra slag i slag. Ett trevligt inslag var en tävling mellan kompanierna. En av grenarna var en tävling i att med två soldater sittande på cykel snabbast transportera sig runt idrottsplatsens löparbana.

Cyklarna var inte vilka cyklar som helst, utan av den modell som ölutkörare använder för att transportera ölbackar på. Att det dessutom var tillåtet för de tävlande att på olika sätt störa varandra genom att till exempel spruta vatten eller på annat sätt få motståndarna ur balans, gjorde att det blev en underhållande tävling. Det hela såg mycket komiskt ut och lockade fram många skratt och applåder.

Nästa tävling var också en annorlunda variant. En soldat från varje kompani fick undan för undan, i en bestämd ordning och med visst mellanrum, plocka av sig hela sin stridsutrustning och hela uniformen. Allt detta skulle sedan som tävling plockas på igen. Tävlingens startposition innebar att de tävlande soldaterna låg i sovsäckar iförda endast kalsonger. Ett knallskott startade tävlingen och den var genomförd då soldaten avlossade ett skott med sitt eldhandvapen. Här var det verkligen fråga om tävling. Soldaterna gjorde sitt yttersta för att först få sin uniform och utrustning påtagen och att bli först att avlossa ett skott. Att deltagarna hade tränat på att snabbt få på sig sin stridsutrustning var det ingen tvekan om. En annorlunda och fartfylld tävling som säkert också motiverar till att träna sig i att handha sin personliga utrustning.

Efter tävlingarna var det dags för ett moment i strid. Stridsfordon och skyttesoldater anföll en försvarande styrka inne på idrottsplatsen. Momentet var välregisserat och det saknades minsann inte knalleffekter... En stor del av årets ammunitionstilldelning hade säkert avsatts för det här momentet. Stridsmomentet avslutades med en sjukvårdsförevisning.

Även Militärpolisen visade upp sig. Dels förevisades hur en eskort av "VIP" (Very Important Person) går till, dels hur en uppretad skara demonstranter skall hanteras. Sköldar, skyddsvästar och tårgas användes mot demonstranterna som ganska snart tvingades till reträtt.

Som final gjorde Arméns Lejon sitt framträdande och de genomförde en som vanligt bejublad förevisning. Lejonen hade för dagen, till danskarnas ära, plockat in några inslag med anknytning till Danmark. Bland annat hördes det danska bidraget till melodifestivalen strömma ut ur speakerns högtalare och i sidovagnsekipaget vinkades det med den danska flaggan under "sidovagnsnumret". Detta var publikanpassat och mycket uppskattat. Då förevisningen var över, var publiken så förstummad att de knappt kom sig för att komma fram och tala med aktörerna, men efter ett tag strömmade de fram och autograf-skrivandet tog fart.

Åbnet hus avslutades med att Regimentets kamratförening eller Soldaterförening, som det heter i Danmark, gjorde sitt intåg på stadion. Och här kan man verkligen tala om intåg... Hundratals före detta soldater paraderade in och ställde upp framför heder-släktaren. Soldaterföreningens Formand lämnade av till Regementschefen som höll tal till de församlade medlemmarna. Härefter utdelades medaljer till jubilarer. Medaljer utdelades bland annat till soldater som blev medlemmar i föreningen för 65 år sedan. Det hela var mycket högtidligt och det var inte att miste på att det var med stor stolthet som man var medlem i Soldaterföreningen.

På kvällen var det middagar vid Regimentet. En middag gavs för officerarna och en för Soldaterföreningen, båda med inbjudna gäster. På båda ställena var det dans efteråt. Att det till middagen för Soldaterföreningen deltog nästan 300 personer säger ju en del om uppslutningen och engagemanget i föreningen...

För oss inbjudna gäster blev detta ett mycket trevligt, lärorikt och minnesvärt besök hos Trängregementet i Aalborg. Jag kan också tillägga, att jag är mycket imponerad av engagemanget i Soldaterföreningen. Här har vi en del att lära...

Ett år med Tjejklubben

Lena Persson

Vår tjejklubb har numera blivit ett etablerat forum för kvinnor, gifta eller sammanboende med anställda vid regementet och kvinnliga anställda. Tjejklubben är ingen förening med medlemsregister eller stadgar utan vänder sig helt enkelt till dem som är intresserade av att träffas under enkla och gemytliga former. Det viktiga är att träffas och att ha trevligt tillsammans. En betydelsefull målgrupp är nyinflyttade och nyanställda, som genom tjejklubben får möjlighet att finna kontakter och stöd under första tiden i Skövde. För oss som inte arbetar på regementet ger dessa träffar en unik möjlighet att bilda ett socialt nätverk. Vår målsättning är att träffas tre gånger under hösten respektive våren. Hösten 2002 inledde vi med ett start- och planeringsmöte på Götamässen. Efter att ha diskuterat flera förslag enades vi så småningom kring ett program och fördelning av ansvariga.

Kläder och mode är alltid något som intresserar oss kvinnor. Därför hade vi bestämt oss för att genomföra en träff på La Classe i Skövde under rubriken "stil och färg". Anette Sjöman visade oss hur vi med enkla medel kan förändra vårt utseende - lite mer här och lite mindre där. Jag tror att alla uppskattade kvällen och förmånen att få personliga råd.

En aktivitet förefaller ha blivit tradition och det är den årliga kransbindningen i december. Det har visat sig att denna träff intresserar och engagerar många. Återigen var det Jenny Olsson och en av hennes medarbetare från blomsteraffären Floristen i Skövde som visade oss hur man gör och vilka prydnader och färger som var nya för året. Våra instruktörer är verkligen duktiga och de inspirerade oss alla till att åstadkomma vårt bästa i konsten att binda en julkrans.

Liksom förra året genomförde vi en bowlingtävling på Commerce. Lina, som vann tävlingen 2001, fick inte delta i tävlingen denna gång. Hennes uppgift var istället att "coacha" oss andra, vilket hon lyckades väldigt bra med. I år gick vår egen instiftade vinstpokal till Katrine. Även om kommande års program ännu inte fastställts, tror jag att denna tävling kommit för att stanna och intresserade utmanare bör redan nu förbereda sig inför nästa möte.

Flera av våra tjejer hade inte tidigare besökt Ryttmästarbostället vid Simsjön i Skövde. Under ledning av Bernhard Englund guidades vi runt en kylslagen kväll i mars månad. Hans skapelse är helt fantastisk och beundransvärd. Vi fick en ingående beskrivning av hur indelta soldater och deras familjer levde under tidigare århundraden. Vi förundrades över hur de kunde ta hand om varandra under de förutsättningar som rådde. Den efterföljande supén i mangårdsbyggnadens nyrenoverade och fantastiska matsal avslutade kvällen på ett minnesvärt sätt.

Tjejklubben har kommit för att stanna. Det känns därför angeläget att sprida ytterligare kunskap om densamma. Det är viktigt för mig att även anhöriga till anställda vid regementet har ett nätverk utöver det som bildas genom våra män. Jag tror att det skulle betyda mycket för oss alla om tjejklubbens verksamhet kunde utvecklas under de former som den för närvarande har. Jag tror att det finns ett behov av att mötas enbart kvinnor emellan. När du läser denna tidning har våren avslutats med en "boule-kväll" i Hjo. Jag hälsar välkommen till vår höstträff torsdagen den 4 september 2003.

Lastning på järnväg

Thomas Lyck

Varje år under hösten så utbildas transportledningsassistentpluton i hur man går till väga när man skall järnvägslasta fordon m m. Utbildningen börjar med en dags teoretisk utbildning för att därefter övergå till en dags praktisk järnvägslastning.

Kommunikationsskolan är huvudansvariga för utbildningen. Denna del av facktjänsten är ett utmärkt exempel på det samarbete som finns och måste finnas mellan tplasspluton och KommS.

Den praktiska utbildningen börjar alltid med en genomgång av Green Cargo. De är försvarsmaktens kontrakterade transportör för järnväg. Vi får varje år besök av P-O Adamsson samt Christer Wall. De har en genomgång på allt från vagnstyper till lastprofiler.

Därefter bär det av ut till Green Cargos terminal i Skövde, nämligen vid Mariesjö. Där delas transportledningsassistenterna upp i olika avdelningar för att lära sig ändlastning samt sidlastning. Befäl ur KommS samt Transportledningsassistentpluton tar befälet över var sin tätt och påbörjar utbildningen.

I år ändlastade vi den nya splitterskyddade Scania lastbilen samt ett stridsfordon 90 och sidlastade en hjullastare, en bandvagn, en pansarterrängbil samt en MB Sprint.

Transportledningsassistenterna är oftast väldigt klipska soldater. Dock så går inte alltid detta hand i hand med händighet. En del av dem har aldrig använt lastsurmingsutrustning tidigare. Huvuddelen av dem lär sig dock väldigt fort och i slutet av dagen brukar det inte vara några problem.

Varje år brukar vi bjuda in befäl från T2 för att delta i lastningsutbildningen. I år kunde tyvärr inte någon delta. Senare under utbildningsåret brukar KommS åka ut till andra förband för att utbilda även dem. Vid dessa tillfällen anlitas transportledningsassistenterna för att biträda vid utbildningen. Således får de också utbildning i hur man trupputbildar för att kunna skriva övningsplaner och genomföra övning m m.

I början av nästa år, (2003) bär det av till Boden för några få utvalda assistenter. Dessa skall tillsammans med KommS bli utbildade befäl och vämpliktiga på order och åtgärder vid bakre, främre väntplats, lastningsplats samt givetvis också säkerhetsbestämmelser. De tillfällen vi kommer ut för att utbilda brukar vara mycket uppskattade. Inte bara av dem som utbildas utan även av assistenterna själva.

Slutövningen under våren 2003 kommer att innebära många transportrörelser med järnväg. Förhoppningsvis kommer många att dra nytta av det som KommS och transportledningsassistentpluton kan hjälpa till med.

ÖB besöker T2

Ulf Floberg

Överbefälhavaren (ÖB) General Johan Hederstedt gjorde i mitten av januari 2003 ett så kallat oannonserat besök vid T2. ÖB genomför årligen ett tiotal sådana besök vid olika förband och den här gången var det T2:s tur. Regementet fick endast några timmars förvarning innan ÖB dök upp tillsammans med ett antal medarbetare.

ÖB är sedan tidigare väl bekant med Skövde garnison och med T2. Han har bland annat varit grupperad med den Fördelningsstab, som han då var chef över, inne på T2:s område.

ÖB anlände klockan 08.00 och möttes av Regementschefen, överste Jan Persson, tillsammans med några av hans närmaste medarbetare. Dagen inleddes med att ÖB fick information om regementets uppgifter och om den utbildning som bedrivs.

Efter en kopp kaffe på Götamässen bar det av ut i terrängen för att besöka några av de kompanier som befann sig på kompaniövningar i trakterna kring Skövde. Först besöktes Transportkompaniet som var grupperat på Karlstorpsslingan. ÖB fick här information om kompaniets personal, materiel och fordon. Av särskilt intresse var de nya lastbilarna med splitterskydd som kompaniet förfogar över.

Sedan var det Sjukvårdskompaniets tur. Kompaniet var grupperat mitt på den gamla speedwaybanan vid Kyrketorp. Här guidades ÖB runt bland tälten och fick en demonstration av olika sjukvårdsfunktioner. Just vid besökstillfället pågick en praktisk examination för de högskolepoäng som de värnpliktiga sjukvårdarna vid T2 numera kan skaffa sig under sin värnpliktstjänstgöring.

Efter lunch mötte ÖB kompanicheferna och kompaniernas förtroendevalda värnpliktiga. Vid samtalet med de värnpliktiga framkom en rad positiva saker. Bland annat framhöll de att det är hög kvalitet på utbildningen och att det råder ett bra samspel mellan befäl och värnpliktiga. Viss kritik framfördes beträffande äldre materiel. Detta kommenterade ÖB med att T2 ändå ligger långt fram, i nyanskaffning av materiel, jämfört med många andra förband. Han förklarade, att man i viss utsträckning måste utnyttja "arvet" av äldre utrustning. De värnpliktiga sade också att de upplever att de har stort medinflytande, såväl över sin egen situation som över sin utbildning. ÖB frågade vad som var bäst respektive sämst med att genomföra sin grundutbildning vid T2. Svaret blev: Bäst är förhållandet mellan befäl och värnpliktiga och att regementet ger en utbildning som är användbar även i det civila livet. Trots att ÖB försökte att locka ur de värnpliktiga något negativt att ta upp, så fick han inte fram något.

Vid samtalet med kompanicheferna framförde chefen för Tpkomp att det är ont om tid till att dels ge en god förarutbildning och dels ge en god soldatutbildning. Chefen för Förskomp skulle

önska att mera flexibelt kunna ta ut arbetstid av personalen, för att kunna sätta in utbildningsresurserna där och när det bäst behövs. Chefen för Sjukkomp önskade mera centralisering inom sjukvårdsutbildningen så att man kan kraftsamla resurserna till ett ställe. Han påpekade också att sjukvårdssoldaterna är väl motiverade och han gav en eloge till Pliktverket för det sätt på vilket sjukvårdarna "handplockas" vid mönstringen. Dock uttryckte chefen för Sjukkomp besvikelse över att det saknas befattningar för sjukvårdsutbildade soldater när det gäller utlandstjänstgöring.

Slutligen gav stabschefen för den Nordiska Logistikkataljonen, övlt Olle Ejner, en fyllig information om regementets internationella verksamhet. Han presenterade materiel och utrustning och han redovisade uppgifter och åtaganden. Han presenterade också det aktuella personalläget i bataljonen som skall innehålla drygt 200 man i olika befattningar. I redovisande stund var huvuddelen av de så kallade nyckelbefattningarna redan tillsatta.

ÖB avslutade sitt oannonserade besök vid T2 med att samtala med representanter för personalorganisationerna. Vid detta samtal deltog inte Göta-trängaren. Förhoppningsvis har ÖB fått en god bild av regementet och den verksamhet som bedrivs här, såväl i smått som stort. Och förhoppningsvis är han nöjd med vad han fått se och höra.

In Memoriam

Carl-Axel Carlsson

Carl-Axel Carlsson har avlidit.

Han föddes i Bro församling i Göteborgs- och Bohuslän. Kom 1928 i tjänst vid K3. Genomgick 1931 utbildning till vapenhantverkare och fick sedan anställning vid T2.

1940 beordrades han till en kurs för underofficersbefordran till sergeant och han utnämndes 1945 till fanjunkare. Under sin aktiva tid uppehöll han befattningar som kompaniadjutant och expeditionsunderofficer och han utnämndes till kapten i reserven 1972.

I kamratkretsen kallades han "Staketkalle". Detta sedan intendenturförvaltaren Larsson tagit emot en beställning av Carl-Axel och utbrast: Det där är väl ingen namnteckning, det är ju ett staket.

Hans stora intressen har förutom familjen varit skytte, träslöjd och broderier. Som medlem i Skövde skyttegille under många år deltog han framgångsrikt i flera mästerskap i skol- och fältskjutning. Intresset för träslöjd väcktes efter pensioneringen och tog fart då Bagarens hobbylokal öppnades för tjugo år sedan. Tiden räckte även till för hans andra stora intresse som var broderier. Många är de alster som pryder väggarna i släkten, men också i vän- och kamratkretsen. I bostadsrättsföreningen Skövdehus 8 nedlade han ett stort arbete genom att under många år vara vicevärd och ordförande.

En hedersman av den gamla stammen har gått bort.

Evert Argus och K-G Ljungkvist

Mitt i semestertid förvandlades T2, och även hela Skövde, till oigenkännlighet. Skövde var centralort i den stora orienteringstävlingen O-ringen, som dagligen, under fem dagar i följd genomförde ungefär 15 000 starter för orienterare i olika klasser och åldrar.

Naturligtvis blev de militära förbanden inblandade i en tävling av den här storleken. Förutom T2 deltog också P4, K3 och Skaraborgsgruppen (före detta Hemvärns- och Frivilligavdelningen). P4 deltog främst med materiel och utrustning av allehanda slag, men även med förevisningsobjekt och förstås också med personal i olika funktioner. K3 ansvarade främst för att upprätthålla en kvalificerad sjukvårdsberedskap, bland annat med mobila sjukvårdsenheter och terränggående fyrhjulsdrivna motorcyklar med släp. Enheterna fanns tillhanda vid de olika tävlingssträckorna.

Eftersom GÖTATRÄNGAREN är en tidning med knytning till T2, koncentreras reportaget därför till T2:s åtaganden vid genomförandet av denna gigantiska 5-dagars orienteringstävling.

Från T2:s sida handlade det naturligtvis främst om transporter av olika slag. Ett 10-tal lastbilar med släp, med förare ur FAK, svarade för transport av materiel och utrustning till och från tävlingsetapperna. För att uppnå högsta möjliga effektivitet, användes det nya lastväxlarssystemet fullt ut.

T2 svarade också för ledning av persontransporter. Dessa skedde i samarbete med bussbolag som dagligen, med 80-100 bussar, transporterade de tävlande till och från tävlingssträckorna. Utöver detta, fanns en transportcentral organiserad för att sköta personaltransporter och transporter av andra allehanda slag. Centralen bemannades av personal ur SKBR.

En organisationsapparat som denna kräver självklart trafikledning och trafikreglering. Detta sköttes av Transportledningsassistenter ur T2 tillsammans med Polisen.

Genom T2:s försorg utspisades dagligen cirka 800 funktionärer ute vid de olika etapperna. Detta kunde klaras genom att engagera personal ur SLK och genom att tillfälliganställa utbildade värnpliktiga kockar.

På T2:s kaserngård fanns det så kallade Centralortstorget. Där fanns bland annat en "Food-Coort" som serverade snabbmat. Där fanns också utställningar och en marknad fylld med olika varuslag. Alldeles i anslutning till regementet fanns också ett sporttält som var cirka 800 kvadratmeter stort. Här försålde sportutrustning av allehanda slag. Vidare fanns här en cykeluthyrning som kunde tillhandahålla 300 cyklar.

Kasernerna på både T2 och P4 lånades ut som förläggningar och utanför regementena fanns en campingplats av kolossalformat för att täcka logibehoven för de tävlande. Här, bara på övningsfältets "campingplats", fanns drygt 3000 platser och man beräknar att cirka 20 000 tävlande bodde på campingen. Två "passagerartåg" transporterade människomassorna när de skulle till eller från Centralortstorget.

Ja, detta var ingen liten tävling, utan en tävling som kräver stora resurser i form av plats och utrymme, materiel och utrustning, transporter, utspisning och inte minst i form av kompetent personal som klarar att utföra det de åtagit sig. T2 har fått ta emot mycket beröm för sitt stöd till tävlingen O-ringen 2002.

Trafikdirigering vid O-ringen

vpl Olof Johansson

En vecka i juli fick alla värnpliktiga på Skövde garnison åka hem och vara lediga en vecka, alla förutom transportledningsassistenterna på T2. Vi stannade kvar för att hjälpa till med trafikdirigering. Skövde skulle vara värd för O-ringen och då behövdes trafikdirigering. 100 bussar, 4000 bilar och 15000 orienterare passerar nämligen inte helt obemärkta genom Skövdes trafik. Arbetet gick ut på att stå i korsningar, vid rondeller och på parkeringsplatser för att dirigera trafik, så att alla tävlande kom till sina starter i tid och hem igen efter tävlingarna. Trafikdirigering ingår i transportledningsassistenters utbildning, och att dirigera trafik under en tävling av O-ringens storlek gav bra möjlighet att öva i verkligheten. Dagarna var långa. Vi gick upp vid fyrtiden och gav oss ut mot våra respektive arbetsplatser ut mot tävlingssorterna i Skövdes närhet.

Före tävlingen fick vi en veckas grundläggande utbildning. Vi stod först på kaserngården och lärde oss rörelserna, vilket inte var särskilt roligt. Senare fick vi stå i stora korsningar i Skövde och, under trafikpolisens överseende, dirigera trafiken. Det var väldigt nervöst i början, och bilisterna hade inte samma respekt för trafiksoldater som för trafikpoliser, men allteftersom gick det bättre och man fick bra ordning på dirigerandet.

Därefter började O-ringen, och vi fick visa våra nyvunna kunskaper för Skövde och orienterarna. Under fem dagar stod vi på olika platser och dirigerade så att armarna värkte. Vi fick en vilodag efter två dagar och en veckas ledigt när tävlingen var över, och det kände vi oss väl förtjänta av.

Försvars- utskottets besök

Klipp från T2 hemsida

På initiativ av riksdagsledamot Birgitta Carlsson (c) var representanter från Försvarsutskottet på besök vid Skövde-Kvarn garnison under en dag i november. Nyvalde ordföranden Eskil Erlandsson (c) var imponerad av den högteknologiska utrustningen och det moderna ledarskap som presenterades och kunde konstatera: -Det har hänt mycket sedan jag gjorde lumpen på 70-talet.

Försvarsutskottets ordförande Eskil Erlandsson, Claes Västerteg (suppl) och Anders Swärd från försvarsberedningen var, på initiativ från riksdagsledamot Birgitta Carlsson, som är bosatt i Skövde, inbjudna till Skövde-Kvarn garnison för att skapa sig en bild av verksamheten vid P4, T2 och MSS. Vid besöket deltog också kommunalråd och kommunledning, som givetvis är måna om att ha ett gott förhållande till försvarsutskottets ordförande.

Kommunalråd Tord Gustafsson (m), inledde dagen med en orientering om Skövde kommun. Därefter fick gästerna både muntlig information och praktisk förevisning av respektive förband. Erlandsson var mycket imponerad över det han fick se och höra, och erkände utan omsvep att han såg sig själv som novis vad gäller försvarsfrågor. Därför ansåg han det mycket viktigt att själv komma ut till förbanden och se verksamheten.

Nytt försvarsbeslut

I försvarsberedningen pågår nu arbetet med att analysera det säkerhetspolitiska läget och de eventuella hot som Sverige skulle kunna utsättas för. Resultatet av försvarsberedningens arbete ligger sedan till grund för försvarsbeslutet 2004.

Det vi vet om framtiden är att vi utsätts för nya typer av hot mot samhället, säger Eskil Erlandsson. Våra mobiltelefonnät och datoriserade betalningssystem är exempel på tänkbara mål för ett angrepp. Här kan vi inte försvara oss med stridsvagnar, men det är ändå av yttersta vikt att behålla kompetensen att ta till dessa storskaliga vapen.

Julhögtid

Ulf Floberg

Julhögtid

Den 17:e december 2002 var det dags för den årliga julhögtidligheten för regementet. Traditionenligt genomfördes den i Sankta Helena kyrka i Skövde.

Regementet ställde först upp på kaserngården och marscherade sedan i sluten ordning genom Skövde stad och fram till kyrkan. Under marschen var soldaterna försedda med facklor, musikkåren och fanvakten marscherade i täten och det hela var mycket högtidligt och pampigt.

Efter det att kyrkan fyllts till sista plats, hälsade Regementschefen, överste Jan Persson, alla de församlade välkomna. Han sade, att han hoppades att denna stund skall bli ett välförtjänt och välbehövligt avbrott i den många gånger slitsamma vardagen.

Vid högtidsstunden deltog Hemvärnets Musikkår vilket i hög grad bidrog till att skapa en fin julstämning. De framförde såväl kända julpsalmer som andra julmelodier. Allt med mycken finess och känsla.

Regementspastor Stellan Wihlstrand läste texter och predikade. Bland annat gjordes liknelser med den vid denna tid så populära boken och filmen om Harry Potter. Utöver detta, tog han också fram sin, för oss alla T2-are välkända, gitarr och spelade och sjöng. Ett mycket uppskattat och fint inslag i högtidligheten.

Avslutningsvis meddelade Regementschefen sin julhälsning till all personal och tackade alla som medverkat i julhögtidligheten.

Det var en mycket vacker och stämningsfylld julhögtidlighet som avhölls i Sankta Helena kyrka. Genom de ord och genom all den musik och genom all värme, glädje och omtanke som här förmedlades är jag övertygad om att alla, precis som jag själv, därefter var mogna att möta den kommande Julen och att också kanske möta den på ett annat sätt...

Jullunchen

Ulf Floberg

Alldeles innan jul inträffar en av årets begivenheter. Kamratföreningens medlemmar och andra, lite äldre Götaträngare, samlas till jullunch vid regementet. Som vanligt är anmälningslistorna fulltecknade. Julbordssugna kamrater samlas för att äta gott och trivas tillsammans.

Årets Jullunch är inget undantag. Från alla håll och kanter strömmar de till. Det kommer "gubbar" från alla håll. Många är Skövdebor, men många är också tillresta från när och fjärran. Man *skall* vara med på Jullunchen, det bara *är* så. Det är tradition.

Som vanligt bjuds det inledningsvis på glögg och pepparkakor och under tiden som man samlas och hälsar lyssnar man på kända julmelodier från den välljudande Trängoktetten. En och annan kompletterar glöggen med en stadig entrédrink från baren. Det gäller ju att skapa julstämning...

Snart ljuder gonggongen och regementschefen bjuder till bords. Mässpersonalen får chans att klara ut hur allting skall gå till. Jo, det är kanske bäst att göra det nu, innan det blir alltför hög julstämning...

De församlade äldre Götaträngarna intar enskild ställning till Regementets marsch och därefter är det dags att hugga in på det läckra julbordet. Här saknas inget. Även den mest garvade julbordsätare får säkert sitt lystmäte tillfredsställt. Det äts, det äts igen och det backas på de mest åtråvärda läckerheterna. Alla har sin specialitet. Den är värd en extra backning...

Naturligtvis skall ett antal snapsvisor sjungas. Alla klämmer i för full hals, i både den ena och den andra stämman och i alla tonarter... Men stämningen är på topp.

I årets jullunch deltar även en ung man. Det är Jonas Agder som är där tillsammans med sin morfar Arne Sandin. Båda är Götaträngare. Åldersskillnaden är väl ungefär sextio år, men detta är väl typiskt för Götaträngare. Man tar hand om varandra och man har trevligt tillsammans. – Härligt att se.

När alla är mätta och belåtna, och det tar sin tid det, är det dags att tacka för maten. Kvällens hedersgäst, Övlt Gunnar Nilsson, gör detta med vanlig stor bravur. Han berättar, roar och förmedlar det tack som alla de församlade känner. Tyvärr blev detta Gunnar Nilssons sista jullunch. Han avled under början av året därpå och han lämnar stor saknad efter sig i kamratkretsen.

Till kaffet håller regementschefen den sedvanliga informationen om läget vid regementet. Denna information är mycket uppskattad av de av oss som till vardags numera inte tjänstgör vid regementet. Vi känner oss insatta i läget och delaktiga. Ett utmärkt sätt att hålla kontakten mellan de som "gett regementet hela sitt liv" och de som nu håller på att göra det. Föredraget får rungande och välförtjänta applåder.

Efter maten blir det en "bensträckare" innan man samlas i lite mindre grupper. Gamla arbetskamrater och kollegor samlas i "den inre kretsen" och historier och episoder kommer upp. Skrattsalvorna ekar och att man trivs, är inget att ta miste på. Tänk att ett gäng "gubbar" kan ha så mycket gemensamt...

Kvällen blir inte alltför sen. I anständig tid drar de flesta sig hemåt, och de flesta är säkert inställda på att delta i nästa års jullunch... - Gör det du också...

Lille-jul 2002

Ulf Floberg

Då de värnpliktiga har sänts hem för en välbehövlig julledighet, är det dags att fira Lille-jul vid regementet. Lille-jul innebär att man först samlas till ett julspej, för att därefter avnjuta ett julbord i mässens lokaler. Innan spejet samlas man i mindre eller större grupper, beroende på hur man arbetar ihop till vardags, och så att säga "förbereder sig" för Lille-jul. Olika varianter av förberedelser förekommer här...

Årets julspej bedrevs som tidigare år i regementets gymnastiksal, Götasalen. I förväg hade de yngre officerarna byggt upp dekoren och inövat allt som skulle framföras. För dig som aldrig varit på ett julspej kan jag berätta att själva grundidén med spejet är att de yngsta vid regementet skall få chans att ordentligt driva gäck med de äldre. Allt bedrivs dock på en anständig och kamratlig nivå. Men visst får de äldre sina fiskar varma... Alla eventuella tabbar de gjort och dumheter som de begått under året tas fram och hjärtligt sätts i fokus.

Årets dekor bestod huvudsakligen, förstås, av ett uppbyggt bevakningstorn och av en Checkpoint. Allt för att spejla den internationalisering som nu präglar regementet. Från dessa båda platser leddes spejet av kapten Mattias Andersson och löjtnant Dennis Löfvenborg och de gjorde detta med bravur. Dialogen mellan dem förde spejet framåt i handlingen.

I år hade en ny orkester engagerats. Det skall sägas direkt, att det var en orkester med verkligt "klös" i... Medlemmarna i orkestern var inga mindre än ett antal av de som normalt ingår i uppvisningsgruppen Arméns Lejon... Snacka om "klös..." och snacka om att ha många strängar på

sin lyra... Orkestern, som kanske skulle kunna kallas "Lejonflocken", spelade verkligen bra och de framförde ett stort antal kända låtar under kvällen.

Götaträngaren vill inte lägga ytterligare lök på laxen genom att upprepa de kängor som utdelades till de äldre, men konstaterar att det fanns så att säga ingen nämnd och ingen glömd, vad gäller att bli föremål för sketcher eller spej på olika sätt.

Efter ett roande och väl balanserat spej var det dags att "anfälla" julbordet. Anfallet genomfördes beslutsamt och med kraft och frågan är om inte stridsbegreppet "rensning" här kommer till sin fulla rätt...

Lille-jul med sitt julspej är en mångårig tradition vid regementet. Efter årets trevliga genomförande är det nog ingen tvekan om att den traditionen kommer att bestå. *Götaträngaren* tycker att ett stort tack till alla deltagande aktörer är på sin plats. Tänk att det bland oss finns så många talanger i både det ena och det andra...

Mobilt bad

Ulf Floberg

Då det är dags att fira så kallad Lillejul på T2, samlas sedan årtal tillbaka ett antal "friskusar" till det årliga julbadet. Detta bad är inte vilket bad som helst, utan det sker i militär regi och i militär materiel. Kapten Melker Johansson vid NBC-plutonen är "badmästare" och ser till att alla intresserade får sig ett välbehövligt och framförallt välförtjänt julbad.

I år, precis som tidigare år, kunde de badande officerarna löga sig i NBC-plutonens vattencisterner av gummi. Eftersom dessa vattenbehållare egentligen inte är avsedda för bad precis, är det ganska trångt i själva bassängen. Men finns det hjarterum så finns det stjärterum som det brukar heta. Med friskt mod klämde man sig ner för att få sig ett militärt julbad.

Men även en nyhet för året lanserades, nämligen det mobila julbadet. På ett av NBC-plutonens terränglastfordon av modell Jeep hade man lagt en presenning över flaket och över flaklämmarna och sedan fyllt flaket med varmvatten från plutonens hetvattenberedare. På detta sätt kunde flera badande beredas tillfälle att bada samtidigt. Det kan berättas, att badet tidvis var fyllt till brädden av badgäster, och väl det.

Dock hade "badmästaren" förberett för en riktig överraskning. När flaket var som mest välfyllt av badande undrade han om det inte behövde släppas in lite frisk luft, varpå garagedörrarna öppnades. De badande tyckte att det var skönt med en nypa frisk luft, men föga anade de vad "badmästaren" i förväg hade planerat. En av de yngre officerarna, som ej deltog i själva badandet, var i lönnedom instruerad att osedd krypa in bakom bilens ratt och att överraskande starta bilen. Han skulle sedan köra ut bilen med dess halvnakna last och göra en kortare tur ut på kaserngården. Döm om de badandes förvåning... Hjälplösa, halvnakna och sittande i en skvalpande mobil badbalja transporterades de runt på kasernområdet. Många var också de som med förstummade miner fick syn på den ovanliga transporten.

Länge lär det säkert dröja innan detta mobila julbad faller i glömska, såväl av de badande som av de som fick bese detta galna upptåg.

Bilder från skinkskjutningen

Kaffe med utmärkelser

Ulf Floberg

Alldeles före juluppehållet bjöd Regementschefen, överste Jan Persson, all personal till Julkaffe. En läcker tomtebakelse serverades och chefen informerade om Försvarsmaktens och därmed också Regimentets framtid. Han betonade att Försvarsmakten står inför stora förändringar, men att han bedömde att T2-personalen, i alla fall än så länge, kan "sitta still i båten" som han uttryckte det. Han tackade sin personal för utomordentligt goda insatser under året och han lovordade också den värnpliktiga personalen för det sätt som de skött sina uppgifter på. Han tillönskade härmed alla en God Jul och ett Gott Nytt År.

Regementschefen utdelade vid tillfället ett antal olika utmärkelser, varvid NOR var den främsta. Regimentets Stabschef, övlt Jan-Håkan Otterberg, tilldelades utmärkelsen NOR.

I högtidstalet redovisade Regementschefen några av de tjänstgöringar som Stabschefen haft. Bland annat berörde han den utlandstjänst som Otterberg varit ute på. Chefen menade, att utlandstjänstgöring, *numera*, är mycket meriterande... (Chefen har själv nyligen varit på ett sådant uppdrag...)

Efter att Otterberg tilldelats NOR, höll han ett tacktal där han blickade tillbaka i tiden. Han mindes att det *bara var 25 år sedan* han var i tjänst på trupp, vilket väckte munterhet bland de yngre "trupperna". Otterberg sade också, att under de år som han tjänstgjort har T2 varit en mycket god arbetsgivare. Vidare sa han, att dessa år inte varit möjliga utan ett gott stöd från sin hustru Aina, som också deltog vid Julkaffet. De tacksamma orden till sin hustru höll han skämtsamt på engelska, vilket ju ligger i tiden vid det internationella och moderna förband som T2 är idag.

Detta med att det *bara var 25 år sedan* som Otterberg var "på trupp", tog en oväntad vändning. Efter Julkaffet erbjöds han att direkt komma ner i en av kompanikorridorerna och där ta emot truppen vid uppställningen... Otterberg tvekade inte en sekund, utan antog utmaningen. Efteråt sa han, Stabschefen, att "allt var ju precis som förr i tiden..." Plutonsbefälen gav Stabschefen "ett VG" för hans agerande "på trupp", men de trodde inte att man gjorde honnör utan mössa förr i tiden heller...

Slutövningen - Operation Våreld

Ulf Floberg

Mot slutet av de värnpliktigas utbildning genomförs en slutövning. Årets övning bedrevs i huvudsak på militära övningsplatser men också med inslag av gruppering och strid i tätort. Lite förenklat skulle man kanske kunna säga att de militära förbanden fick uppleva ett slags "Vättern runt" i militär form. Ett stort antal förband, för att inte säga de flesta, var med på olika sätt. Totalt deltog cirka 6000 man i övningen.

Götasträngaren besökte under en dag några av de förband som deltog ur T2. Vid besöket hade Underhållsbataljonen återkommit till trakterna runt Skövde. Dessförinnan, kunde man utläsa av olika order, hade de grupperats bland annat i trakterna av Taberg, Norahammar, Skänninge, Karlsborg, Zinkgruvan, Olshammar med flera andra platser.

Tre olika förband besöktes under dagen. Det började med Försörjningskompaniet som fanns grupperat vid ODAL i Tidån, ett par mil norr om Skövde. Vid kompaniet pågick ersättning av drivmedel. Hela den stora planen på företaget baksida var upptagen av drivmedelsfordon av olika slag. Här fanns tankbilar, drivmedelsbilar, dumpers och lastväxlare. Tack vare att överlämningsplatsen fanns på baksidan, var de helt dolda från insyn av de som förflyttade sig längs den intilliggande vägen.

Efter ytterligare en kort resa norrut, närmare bestämt till Olstorps festplats norr om Tidån, kunde Sjukvårdskompaniet besökas. Platsen var lämplig för gruppering av sjukvårdsförband. Inte för att det var en festplats, utan för att här fanns stora rejäla och jämna ytor för gruppering av sjukvårdstälten. Här fanns både parkeringsplatser och fotbollsplaner som kunde nyttjas. Vårt besök inträffade precis vid lunchtid, så vi får inte glömma

att visa bild på kokgruppen. Denna för kompaniet så viktiga del. Kompanichefen intygade också, att just det här koket var ett av bataljonens bästa på att laga mat. (Synd att inte "reportern" fick smaka...)

Slutligen bar det av mot Axvall för att besöka Operativa Transportkompaniet. Här vid garageområdet var det full aktivitet. Kompaniet anlände i transportomgångar och lossade containers som hade hämtats från Södertälje. Och det var inte lite sådana som hade hämtats. De ställdes upp i rad och det var containers så långt ögat kunde nå. Lossningen skedde med en specialtruck som klarar att hantera de stora plåtåldorna.

Här genomfördes också ett stridsmoment, vilket medförde att transportenheten först måste se till att rensa och säkra platsen, så att lossningen kunde ske utan inverkan från fienden.

Av slutövningen, Operation Våreld, var det nu endast ett par dagar kvar. Förbanden ur T2 har fått sin beskärda del i "Vättern Runt". Vi som bara kunde vara med en enda dag, och då i Skövde-trakten, fick ändå ett positivt intryck av de som slutövades på de platser vi besökte.

Sista uppställningen

Bäste soldat

1.komp	Joakim Davidsson, Trafikpluton
2.komp	Joel Hamré, NBC-pluton
3.komp	Patrik Hirvelä, Drivmedelspluton
4.komp	Magnus Eriksson, Sjuktransportpluton

Bäste motorman

1.komp	Andreas Fransson, Ledningspluton
2.komp	Fredrik Blomstrand, Operativa transportpluton
3.komp	Martin Seldén, Livsmedelspluton
4.komp	Martin Andersson, Sjukvårdspluton

Bästa Idrottskompani

1 . komp,	Karlsborgs komp
-----------	-----------------

Bästa pluton

3.komp	DQ ur QQ	Livsmedelspluton ur Försörjningskomp Plutonchef kapten Tina Kihlström
--------	----------	--

Förplägnadsofficersutbildning

Jan Petersson

Inleder denna artikel med att rikta en uppmaning till er som har intresse för mat och matlagning. Sök kurs FGF 1, som är en Försvarsmaktsgemensam förplägnadskurs! – Jag har själv genomfört denna utbildning och kan varmt rekommendera den.

Kursen, som omfattar sex veckor, innehåller både teori och praktik i kokkonstens värld. Kursen genomförs med delar vid Mint S, Marinens Intendenturskola, i Karlskrona och med delar vid Göta Trängregemente i Skövde.

Då jag och Stewe Pettersson gick kursen var vi de första veckorna i Karlskrona. Här fick vi omväxlande teori och praktik i så kallade småkök. De teoretiska ämnena omfattade hygien, näringslära och varukännedom. Den praktiska utbildningen omfattade grundläggande matlagning och servering. Det bör kanske betonas att all matlagning under kursen handlade om att tillaga husmanskost.

De dagar vi hade matlagning under utbildningen fick vi tillreda en till två förrätter samt två till tre

olika huvudrätter och en dessert samt bakning av något slag. Inga halvfabrikat fick användas utan vi fick lära oss all beredning och tillagning från grunden. Vissa tyckte att det i början var lite svårt att hitta fiskpinnarna i torsken... om jag så får säga...

Under matlagningen arbetade vi i lag om fyra personer i varje. Laget var dessutom ansvarigt för dukning, diskning och annan städning och rengöring som tillhör matlagning och arbetet i ett kök.

De sista kursveckorna fick vi försöka att praktisera våra nyvunna kunskaper från småköken till fältkok. Utbildningen bedrevs både på den traditionella äldre kokbilen och i nya kokcontainers. Den teoretiska utbildningen fortsatte också och då i form av det så kallade "MATILDA" (matbeställning och tillagningsprogram) samt utbildning i bestämmelser för gruppering av fältkok med mera.

Efter genomförd kurs kände vi oss kunniga och välutbildade och jag slutar som jag började artikeln: Sök FGF 1! Du kommer inte att bli besviken.

Inför försvarsbeslutet

Jan Persson

Nästa år kommer riksdagen på nytt att fatta beslut om försvarets framtida utformning. Arbetet med att ta fram underlag pågår för närvarande inom både Försvarsmakten och på den politiska nivån. Vår överbefälhavare överlämnade under våren sin årsrapport från perspektivplaneringen och sina förslag till ställningstaganden rörande försvarets inriktning efter försvarsbeslutet. Samtidigt överlämnade även Försvarsberedningen sin säkerhetspolitiska rapport "Säkrare grannskap – osäker värld" till försvarsministern.

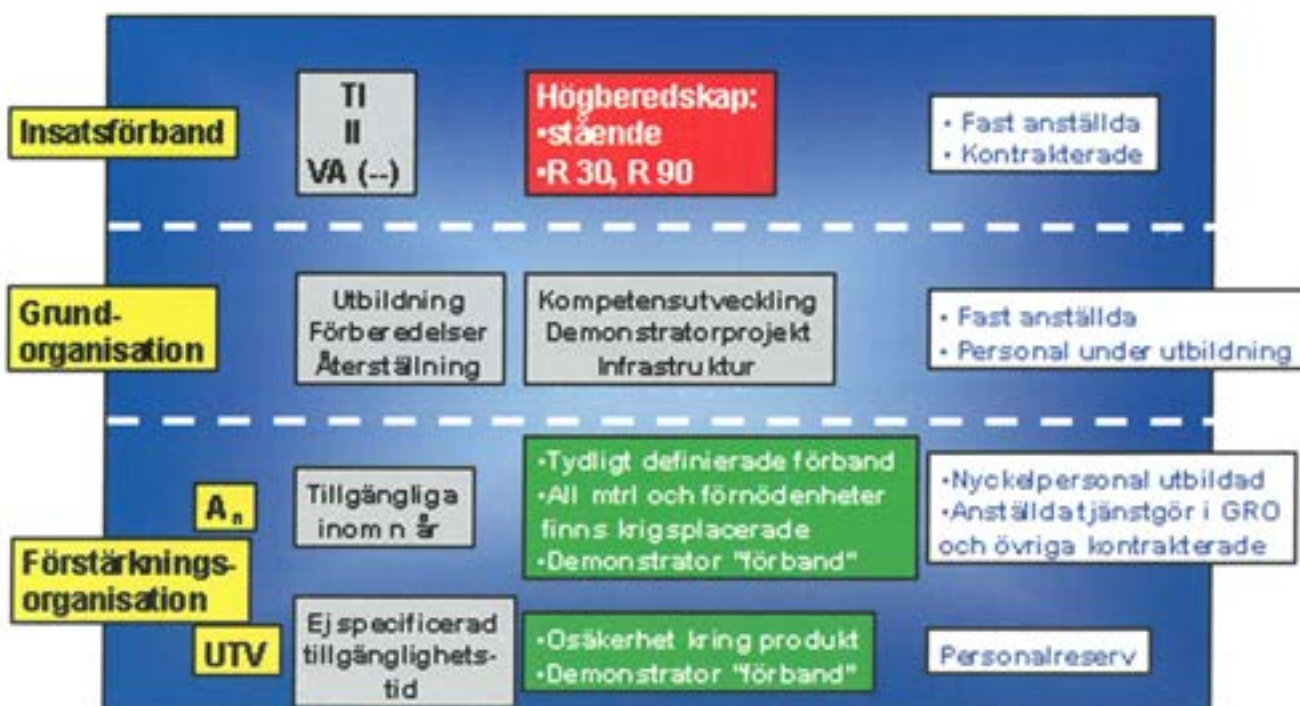
Under sommaren i år avser Försvarsberedningen återkomma med nästa rapport där kraven på vår försvarsförmåga belyses. Regeringen kommer också att vid den tidpunkten lämna sina planeringsdirektiv till Försvarsmakten inför underlagsarbetet till försvarsbeslutet. Vi kan därefter se fram emot ytterligare en rapport från försvarsberedningen och Försvarsmakten under nästa vår. Försvarsbeslutet förväntas sedan tas i riksdagen sent under hösten 2004.

Jag vill med den här artikeln redovisa dels de underlag som tagits fram inom högkvarteret, dels min personliga uppfattning i några av de viktiga vägvalsfrågor som nästa försvarsbeslut kommer att

behöva ta ställning till och som kommer att beröra oss alla. Jag har valt att först göra en säkerhetspolitisk utblick, följt av en sammanfattning av högkvarterets underlag och till sist en kritisk granskning av förslagen.

Vår del av Europa präglas i dag av en historiskt sett unik säkerhetspolitisk stabilitet. Försvarsberedningen konstaterar att utvidgningen av EU och Nato innebär att det säkerhetspolitiska läget i Europa förbättrats, inte minst i Östersjöområdet. Estlands, Lettlands och Litauens inträde i EU och NATO medför en i grunden förändrad situation i vårt närområde. Rysslands fördjupade samarbete med bland annat NATO är ett väsentligt bidrag till fred, säkerhet och stabilitet. Mot bakgrund av de senaste årens omvärldsutveckling bedömer därför beredningen militärt väpnat angrepp mot Sverige som osannolikt under minst en tioårsperiod.

Ansvaret vilar enligt min uppfattning mycket tungt på dem som anser sig kunna blicka tio år in i framtiden. I ett långsiktigt perspektiv finns det självfallet mycket som talar för att den nuvarande säkerhetspolitiska situationen för Sverige kommer att bestå. Stabiliteten i vårt närområde står emellertid i stark kontrast till den oro som präglar den globala säkerhetspolitiken. Terroristattackerna i USA den 11 september 2001

Insatsförband, grundorganisation och förstärkningsorganisation

och terroristdådet på Bali den 12 oktober 2002 pekar på en annan och skrämmande gränsöverskridande hotbild. Detta har resulterat bland annat i att världens enda supermakt, USA, anser sig vara i krig med den internationella terrorismen. Jag menar att flera förhållanden på kort tid i grunden har förändrat förutsättningarna för den stabilitet som försvarsberedningens rapport redovisar. Den utlösande faktorn för min oro har varit kriget i Irak och dess följder.

Det USA-ledda kriget mot Irak har väsentligt rubbat förtroendet för FN's förmåga att hantera kriser och organisationen har misslyckats med att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Oenigheten mellan NATO's medlemmar har förlamat det politiska arbetet inom militäralliansen till den grad att förutsättningarna för organisationens fortsatta sammanhållning har börjat diskuteras. Framtiden för NATO har redan tidigare ifrågasatts i takt med utvidgningen och tyngdpunktsförskjutningen österut. Den tidigare stabila transatlantiska länken är uppenbarligen inte längre lika självklar. Målet att – inom ramen för EU - förena de europeiska staterna mot en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik har också tyvärr havererat.

Personligen ifrågasätter jag starkt om det överhuvudtaget är möjligt att åstadkomma en sådan efter de motsättningar som framkommit i samband med kriget i Irak. Eftersom Sveriges säkerhetspolitik i allt högre grad inriktats mot ett fördjupat samarbete med andra länder såväl bilateralt som multilateralt blir vi mycket känsliga för förändringar främst inom FN, EU och NATO. Förändringar som vi inte helt själva kan styra över. Det som hänt på mycket kort tid i den internationella politiken, visar på orimligheten att göra så långsiktiga bedömningar som försvarsberedningen gjort i sin senaste rapport. Det finns därför anledning att än en gång se över dessa bedömningar inför försvarsbeslutet.

Överbefälhavaren föreslår i sin rapport till regeringen en ny struktur och indelning av Försvarsmakten i insatsförband, grundorganisation och en förstärkningsorganisation. Förslaget till ny indelning bygger på att insatsförbanden finns tillgängliga över tiden och kan utnyttjas inom ramen för samtliga uppgifter. Dessa enheter skall ha en hög beredskap och bra kvalitet. Grundorganisationen utgör den del av Försvarsmakten som utbildar insatsförband, stödjer insats samt upprätthåller kapaciteten i händelse av ett förändrat omvärldsläge. Storleken på grundorganisationen dimensioneras av kraven på anpassningsförmåga och långsiktig

utveckling. I förstärkningsorganisationen finns även den volym av förband som krävs för att långsiktigt upprätthålla tillgängligheten av insatsförbanden.

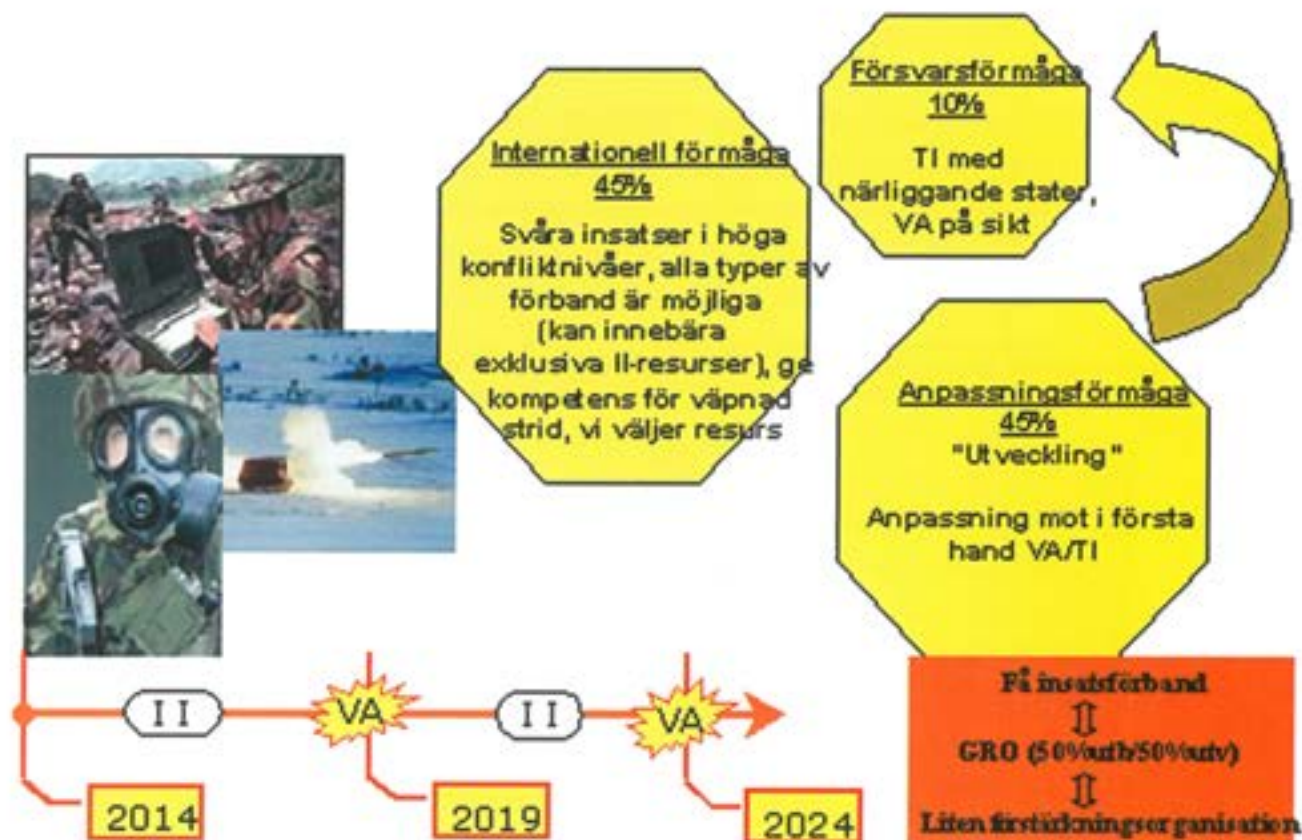
I perspektivplanen presenteras fyra alternativ till en framtida struktur för Försvarsmakten. Två målbilder har en tydlig betoning på internationell krishantering och en hög ambition i våra internationella insatser såväl idag som i morgon. Inriktningen i den ena innebär förmåga att tidigt kunna delta i fredsframtvängande operationer i höga konfliktnivåer och den andra innebär att förmågan dimensioneras mot att kunna hantera fredsbevarande och fredsfrämjande insatser. Båda dess inriktningar förutsätter stabilitet i vårt närområde och inget framtida hot i ett mycket långsiktigt perspektiv.

Ett tredje alternativ har inriktning mot nationell krishantering både på kort och lång sikt och där hot om framtida väpnade angrepp ej kan uteslutas i ett långsiktigt perspektiv.

Den målbild – målbild Z - som överbefälhavaren anser skall utgöra grund för fortsatt reformering av Försvarsmakten har betoning på internationell krishantering idag och nationell krishantering i morgon. Denna inriktning beskriver ett försvar där den nationella försvarsförmågan i närtid nedprioriterats till att utgöra endast en liten del av de totala resurserna. Internationell förmåga prioriteras och dimensioneras mot att kunna delta i fredsframtvängande operationer samt utgör en medelstor del av de totala resurserna. Även anpassningsförmåga prioriteras och utgör en relativt stor del av de totala resurserna samt inriktas mot förmåga att kunna möta ett väpnat angrepp. Detta alternativ kombinerar enligt överbefälhavaren en stärkt internationell förmåga i närtid, samtidigt som det ger oss en långsiktig kompetens och utvecklingsförmåga för försvaret av den egna nationen.

Olika alternativa personalförsörjningssystem och sätt att utbilda förband har också analyserats. Detta arbete har resulterat i fyra olika grundorganisationsstrukturer. Alternativen skiljer sig åt avseende produktionsprinciper – centraliserad eller decentraliserad utbildning, utbildningens längd. Kontraktanställda soldater ingår i alla alternativ, men till ett varierande antal.

Sammanlagda personalmängden i insatsförbanden i den av överbefälhavaren föreslagna strukturen är drygt 11 000 varav cirka 2 500 är officerare. För att personalomsätta manskapet behöver drygt 5 500 värnpliktiga årligen påbörja grundutbildning. Den

Målbild Z - Internationell krishantering idag, nationell krishantering i morgon

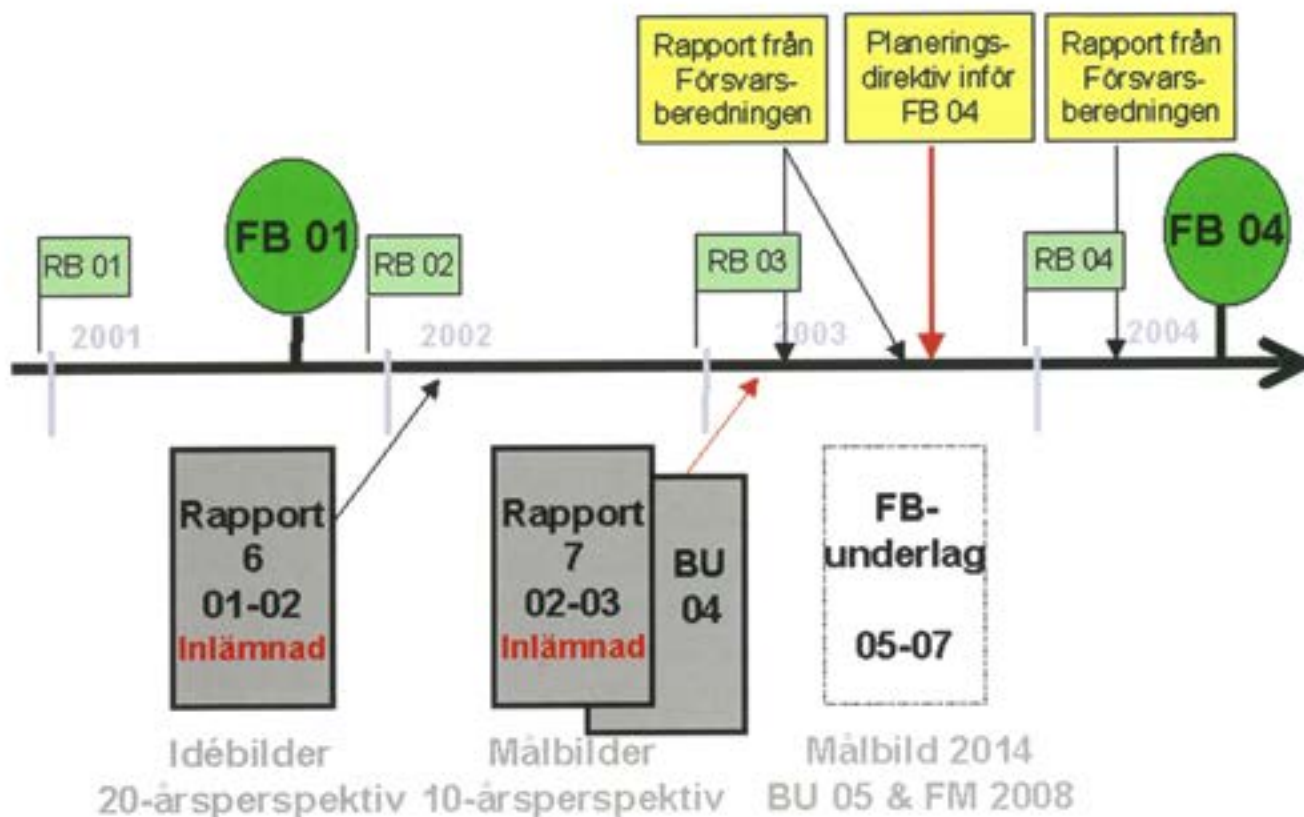
totala mängden officerare i grundorganisationen blir cirka 12 500. Bland dessa inräknas officerare som är ansvariga för utbildning, deltar i utvecklingsverksamhet, tjänstgör i staber och utomlands. Jämfört med dagens struktur föreslår således överbefälhavaren en omfattande minskning av antalet värnpliktiga, en mindre utökning av antalet officerare och kontraktsanställning av ett stort antal soldater. Förändringar, som kan komma att ifrågasättas av ansvariga politiker. Förutsatt att den allmänna värnplikten fortfarande utgör grund bedömer jag att en sådan inriktning är möjlig och rimlig, men den kräver påtagliga förändringar inte minst i vår uttagning av de värnpliktiga som skall genomgå utbildning och formerna för deras tjänstgöringsförhållanden.

Om ovanstående förslag läggs till grund för fortsatt utformning av försvaret blir konsekvenserna mycket omfattande. Antalet insatsförband blir betydligt färre än idag. Jag bedömer också att den föreslagna strukturen kommer att resultera i ytterligare indragningar i arméregementen, flygflottiljer och marina enheter. Detta får självfallet inte förhindra en nödvändig strukturförändring och anpassning av vår försvarsförmåga till omvärldsutvecklingen. För mig är det viktigt att det är försvaret av den egna natio-

nen som ytterst utgör grunden för vår verksamhet, det vill säga förmågan att långsiktigt kunna möta ett militärt väpnat angrepp mot Sverige. Vår förmåga att delta i internationell krishantering måste sedan, enligt min mening utvecklas ur denna grundläggande förmåga och inte tvärtom, som ibland har framskyntat i debatten.

Inom markstridsfunktionen kommer främst ett större behov av lätta manöverförband att bli mer påtaglig. Detta bland annat därför att våra tungt utrustade mekaniserade förband har stora geografiska begränsningar och är mindre lämpliga i fredsbevarande insatser. Utvecklingen i andra länder synes också gå i denna riktning och jag får ofta frågan från mina utländska kollegor varför vi i Sverige fortfarande organiserar och utbildar mot "kalla krigets" hotbild. En förutsättning för att insatsförbanden skall kunna verka i ett konfliktområde är tillgång till underhålls- och sjukvårdsförband samt transportresurser. Det föreligger också ett behov av att utveckla NBC-förmågan både för den nationella skyddsförmågan i närtid och för den internationella förmågan, främst för att höja vår egen och samhällets beredskap mot terroristattacker med okonventionella stridsmedel.

Tidsplan för underlagsarbetet

Det är ännu för tidigt att dra några slutsatser av överbefälhavarens förslag. Resultatet av den politiska beredningen kommer vi att få se när regeringen lämnar sina direktiv för fortsatt planering. Det finns flera områden som behöver fördjupas. Personligen är jag av den uppfattningen att den valda inriktningen i princip är rätt väg att reformera försvaret. Jag är emellertid tveksam till om avvägningen i närtid mellan vår förmåga att medverka i fredsframtvängande och fredsbevarande operationer är den rätta. Jag uppfattar att relativt stora resurser har avdelats för att vi skall kunna delta i fredsframtvängande insatser. Jag tror av flera skäl att en tydligare inriktning och profil mot förmåga att medverka i fredsfrämjande insatser på lägre nivåer måste bli det som på kort sikt dimensionerar vår verksamhet. Samtidigt är jag övertygad om att vi också, fast på längre sikt, behöver utveckla förmåga att med vissa insatsförband kunna delta när uppgiften innebär krävande strid.

I det fortsatta arbetet med Försvarsmaktens underlag till regeringen är det viktigt för vårt regemente att behovet av logistik på olika nivåer kartläggs, såväl för den nationella försvarsförmågan som för medverkan i internationell krishantering. Avseende förmågan att delta i internationella insatser måste vi kunna uppträda samordnat med olika typer

av stridskrafter och i en multinationell miljö. Behoven är redovisade i högkvarterets underlag, men jag bedömer att förslagen behöver konkretiseras avseende olika förmågor och förbandstyper samt produktionsprinciper. Det initiativ som Sverige tagit mot ett nordiskt samarbete med en logistikbataljon för internationella uppgifter bör kunna utvecklas ytterligare. Jag anser att Sverige har goda förutsättningar att delta med underhålls- och sjukvårdsenheter inom ramen för den internationella krishantering.

Ansvaret vilar nu i hög grad på vårt regemente att realisera de inriktningar som överbefälhavarens förslag ger uttryck för. Enligt min mening lever vi också i alla avseenden upp till de förutsättningar som behövs för att kunna göra detta. Jag avser därför att arbeta vidare med det antagandet att regementet vidareutvecklas till att bli ett försvarsmaktsintegrerat utbildnings- och kompetenscentrum för logistik, med tyngdpunkt på markstrid och internationella insatser. Jag känner för närvarande ingen oro för vårt regemente och dess framtid. Under det kommande året är det emellertid viktigt att vi tillsammans hjälps åt att sprida kunskap om våra utmärkta utbildningsbetingelser, som genom åren byggts upp vid regementet och i garnisonen.

